

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Αλφα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ

13 ΙΟΥΝΙΟΥ 1998

ΕΤΟΣ 4ο

ΦΥΛΛΟ 137

ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Και ξαφνικά η αναρχία φαίνεται να προελαύνει από τη Ρόδο μέχρι την Αλεξανδρούπολη -σύμφωνα τουλάχιστον με τους κυβερνητικούς εκπροσώπους και τα μικρόφωνα των ΜΜΕ. Και ξαφνικά η χώρα μοιάζει περικυκλωμένη από τους αιώνιους εχθρούς της, τους ταυτόχρονα πέμπτους τροχούς της άμαξας και αντεθνικιστές τρομοκράτες. Και ξαφνικά η δημοκρατία ανακαλύπτει ό,τι, πριν απ' αυτή, ανακάλυψε κάθε δικτατορία. Και ξαφνικά τα μικρόφωνα μοιάζουν να πηγαίνουν 30 χρόνια πίσω: "...αναρχικά στοιχεία...". Και μένει μόνο ν' ακουστούν από το ραδιόφωνο τα γνωστά λόγια: "από σήμερα την 5η πρωινήν, ο στρατός..."

Καθώς κομμάτια των εκπαιδευτικών φαίνεται να ξεπερνούν τους μηχανισμούς και τις κομματικές πρωτοπορίες, καθώς επιτροπές βάσης και στοιχεία αδιαμεσολάβητου αγώνα έκαναν την εμφάνισή τους, καθώς η χειραγώγηση απέτυχε και η εξουσία αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει απροκάλυπτα βία, αυτός ο κόσμος έγινε -έστω και στιγμιαία- καλύτερος. Στις ανταύγειες των συγκρούσεων, το φως της ελπίδας που γεννάει η αντίσταση και η αυτοοργάνωση του αγώνα.

Τη μέρα που κυκλοφορεί αυτή η εφημερίδα, μπορεί και όλα αυτά να έχουν τελειώσει. Κάθε άλλο παρά χαμένα όμως είναι. Θα είναι μια παρακαταθήκη για όλα όσα θά 'ρθουν. Και θα έχουν αφήσει ένα μήνυμα: το μόνο φωτεινό σχολείο είναι αυτό που κάνει τον κόσμο να «καίγεται»...

Μάθημα 1ον:

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Μεξικό

Επιθέσεις του στρατού

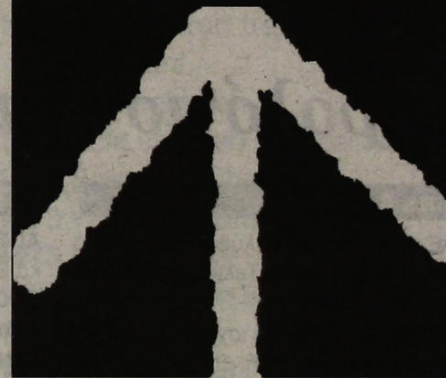
Την Τετάρτη 10 Ιούνη, περισσότεροι από χίλιοι στρατιώτες και άντρες της ασφάλειας επιτέθηκαν στον αυτόνομο δήμο El Bosque στην Chiapas. Ο απολογισμός της επίθεσης ήταν οχτώ νεκροί -εφτά χωρικοί και ένας αστυνομικός- πέντε χωρικοί και τέσσερις στρατιώτες τραυματίες από σφαίρες, 57 συλλήψεις κι ένα κατεστραμένο ελικόπτερο της ασφάλειας. Τρεις μέρες πριν, ο απολογισμός της επίθεσης του στρατού σε κοινότητα στην πολιτεία Guerrero ήταν 11 νεκροί, 5 τραυματίες και 22 συλληφθέντες.

σελ. 10

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ

σελ. 4, 5

Θέμα

Κρατική Εκπαίδευση, Ελευθεριακή Εκπαίδευση, και Αντίσταση...

- Αναδημοσίευση θέσεων από την "4η επίσκεψη στο Νησί της Αλφαβήτου"

- Συνέντευξη

του Συνδικάτου Εκπαιδευτικών της CNT

σελ. 6-7

Διεθνή

- Νιγηρία: ο θάνατος ενός τυράννου
- Νέες αποκαλύψεις για το απαρχαίνι
- Σφαγές στην Κολομβία

σελ.9 και 10

Μία ανακοίνωση, μία κόντρα, τρεις εξηγήσεις και πολλά τηλέφωνα!

Η ΠΟΡΕΙΑ του τρένου ξεκίνησε στις αρχές της εβδομάδας, όταν μέσω ενός δελτίου Τύπου η τομεακή οργάνωση ΑΕΙ - ΤΕΙ του ΠΑΣΟΚ έδωσε την υποστήριξη της στον υποψήφιο πρόεδρο της ΝΔ Σιδηρόπουλο, γεγονός που ξάφνιασε - γνωστού όντως ότι ο κ. Σημίτης ήταν καθηγητής στο Πάντειον - καθώς ο εν λόγω υποψήφιος φέρεται «χρυσένος» στην αξιωματική αντιπολίτευση. Μια δεύτερη ανάγνωση όμως της προαναφερθείσας ανακοίνωσης, την οποία σημειωτέον υπέγραφε ο γραμματέας του τομέα κ. Κ. Ζωράς, γενικός γραμματέας του υπουργείου Εσωτερικών, προσέφερε δύο πιθανές εξηγήσεις, που θα μπορούσαν να ισχύουν είτε μαζί και ταυτοχρόνως είτε ξεχωριστά η καθεμία.

ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Πρώτα απ' όλα στο μυαλό των εκλογοχρηστών και μη συντρόφων ήρθε η σκέψη που διαφαίνεται στην προκήρυξη περίπου δύο χρόνια στις θέσεις των επισημών στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Τότε οι ψυχραιμότεροι εκ των συντρόφων μόλις και μετά βίας κατορθώσαν να γλιτώσουν τον κ. Μεταξόπουλο από τα χέρια του νυν υπουργού Εσωτερικών κ. Θεόδ. Παγκαλιού. Ο συναρμολογημένος από εδώ και πέρα είναι αυτονόητος...

Μετά, άλλοι σύντροφοι, περισσότερο πληροφορημένοι, απέδωσαν την υποστήριξη του κ. Σιδηρόπουλου στο γεγονός ότι ο εις εκ των δύο αντιπρυτάνεων του συνδυασμού του, ο κ. Ονούφριος Φαρμακίδης, έχει κοιμηλαριά με την κυρία Δάφη Σημίτη: τον έχει στεφανώσει.

Υπάρχει δεκάκις και μία τρίτη εξήγηση, που δίνει το περιβάλλον του κ. Ζωρά: «Ο κ. Σιδηρόπουλος είναι ο μόνος που θα μπορούσε να φέρει μία ηρεμία στο ιδρυμα που έχει ταλαιπωρηθεί αρκετά τον τελευταίο καιρό από τους κατ'εξουσίαν κ.κ. Μεταξόπουλο

Νίκος Σιδηρόπουλος

Νικητής με 198 ψήφους

ΝΕΟΣ ΠΡΥΤΑΝΗΣ του Παντείου Πανεπιστημίου είναι από χτες το όνομα ο καθηγητής του Τμήματος Αστικής & Περιφερειακής Ανάπτυξης κ. Νίκος Σιδηρόπουλος, ο συνδυασμός του οποίου συγκέντρωσε 198 ψήφους, έναντι 115 ψήφων που συγκέντρωσε ο συνδυασμός του κ. Π. Γετίμη.

Ανταρξατικός εκλέγονται ο κ.κ. Ονούφριος Φαρμακίδης και Γιώργος Κοντογιάννης, αμφότεροι καθηγητές του Γενικού Τμήματος Δικαίου.

Στο δεύτερο γύρο των εκλογών ο κ. Σιδηρόπουλος είχε την πλήρη υποστήριξη του κ. Μεταξόπουλου, ο οποίος μάλιστα εξέδωσε και σχετική ανακοίνωση.

Ο κ. Σημίτης, που είχε διατελέσει το 1993, επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας, πρόεδρος της Δημοσίας Επιχειρήσης Φυσικού Αερίου (ΔΕΦΑ), θα αναλάβει επίσημα καθήκοντα τον επόμενο Σεπτέμβριο.

Ο κ. Σιδηρόπουλος εξέφρασε την ελπίδα να γίνει το Πάντειον Πανεπιστήμιο περισσότερο ανταγωνιστικό, ώστε να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των καιρών, να κλείσουν τα τμήματα που ταλαιπωρούσαν τον τελευταίο καιρό το Πάντειον και να γίνει μία νέα αρχή.

Αμιλίου Μεταξόπουλος

και Γετίμη. Ο ΖΩΡΑΣ

Μία ημέρα όμως αργότερα η ανακοίνωση της τομεακής οργάνωσης ΑΕΙ-ΤΕΙ του ΠΑΣΟΚ επέλεξε θέση μηδέποτε εκδοθείσας, καθώς ήθελε να την ανατρέψει ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του ΠΑΣΟΚ, που εξέδωσε όπως λέγεται ύστερα από έντονη πίεση του κ. Μεταξόπουλου προς τον γραμματέα του ΠΑΣΟΚ κ. Κ. Σαυδαλάκη.

Η ανακοίνωση αυτή ξαναέδωσε φερέα, πρόσκαιρα όμως όπως απεδείχθη, στον κ. Μεταξόπουλο, ο οποίος είχε να ανταποδώσει μεταξύ άλλων, έναντι των εκλογοχρηστών φοιτητών του ιδρυματός που υποστήριξαν τον κ. Γετίμη, την επίσκεψη και ξενάγηση της κυρίας Δάφνης Σημίτη στη διδασκαλία του ιδρυματός λίγες μόλις εβδομάδες πριν από τις πρωτανικές εκλογές. Με δεδομένη δέκασις την κοιμηλαριά τη κυρία Σημίτη με τον κ. Φαρμακίδη το πράγμα αρχίζει και μετεδίδεται.

Εν πάση περιπτώσει η μία εκδοχή γι' αυτήν την επίσκεψη είναι ότι η κυρία Σημίτη προσκλήθηκε από τον πρόεδρο, η άλλη είναι ότι ζήτησε μόνη της να επισκεφθεί τη διδασκαλία του ιδρυματός και η τρίτη του περιβάλλοντός της: «Μα, θάματα του Θεού πλέον, όρε παιδί μου. Όσοι και αν είναι η αλήθεια οι εντυπώσεις δίνουνταν τότε υπέρ του κ. Μεταξόπουλου, υπέρ του οποίου φέρεται να έκανε

Παναγιώτης Γετίμης

προεκλογική εκστρατεία, μέσω τηλεφωνημάτων σε εκλεκτούς, ακόμη και ο υπουργός Εσωτερικών κ. Αλ. Παπαδόπουλος. «Μα, είμαστε με τα καλά μας», δηλώνει εκκληκτός ο κ. Παπαδόπουλος. «Δεν εγγυώζα καλά-καλά ότι διεξήγοντο πρωτανικές εκλογές στο Πάντειον». Οποίος κάποιος επιμένει ότι έδωσε με θητικό μάτι το ψηφοδέλτιο του κ. Μεταξόπουλου, λόγω της συμμετοχής σ' αυτό, ως υποψηφίου αντιπρυτάνη, του συντοπίτη του κ. Θεοφ. Πάνου.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η υποτιθέμενη εμπλοκή του κ. Παπαδόπουλου στην υπόθεση λέγεται ότι προκάλεσε την επέμβαση του στεντόρειου συνεργάτη του κ. Σημίτη, κ. Ν. Θέμελη, ο οποίος εφάρμοζε να υποστηρίξει τον κ. Γετίμη, με τον οποίον είναι φίλοι παλαιότεροι. «Στη Γιάλια πάντως, που δρίσκειται ο Νίκος, είναι κάπως δύσκολο να του περισσεύει χρόνος να ασχοληθεί με την υπόθεση του Παντείου», ήταν η αντίδραση ανθρώπου από το περιβάλλον του κ. Θέμελη.

Κατ' άλλους τώρα το «σκάψιμο» του κ. Μεταξόπουλου φέρεται να ξεκινάει από τον πρώην γενικό γραμματέα του υπουργείου Εσωτερικών και καθηγητή στο Πάντειον κ. Ανδ. Λοιδόρδο. «Ξέρετε, λένε άσπονδοι φίλοι και των δύο από το Πάντειο; πάντοτε

ήταν στην κόντρα οι δυο τους, καθώς διατέθονταν τα ίδια προτερήματα, αλλά και τα ίδια σκρίδια ελαττώματα...». «Γιώργο, χάσαμε», είπε χθες πέντως ο κ. Μεταξόπουλος, δανειζόμενος την περιφρονημάτα από τον υπουργό Παιδείας κ. Γεω. Αρσένη - από το περιβάλλον του οποίου ωστόσο έχει πλέον απομακρυνθεί - και απέδωσε την ήττα ευθέως στις μεθοδεύσεις των ανταπλών του και κυρίως του κ. Π. Γετίμη, το περιβάλλον του οποίου φέρεται να δάνεισε «κουκιά» στον κ. Σιδηρόπουλο προκειμένου να περάσει στο δεύτερο γύρο.

ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Σημειώτέον ότι ο κ. Γετίμης, παρ' όλη την αντιπρυτανική, επί πρωτανικής Μεταξόπουλου, και αρχικής κολλητός του φίλος, πριν από μερικούς μήνες ξαναγκάστηκε από τον ίδιο σε παραίτηση. Η αιτία του «διαζυγίου» ήταν ο χειρισμός... κάποιων κοινοτικών προγραμμάτων. Ξέρετε πως γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις από τότε που άνοιξαν οι κρονοί των πακέτων Ντελόρ και Σαντέρ. Ο ένας όρενα να εξ' αμέλειας στον άλλον χωρίς κανένα ακροατή να μπορεί ποτέ να ισχυριστεί ότι είναι δέκασις πως κατάλαβε τι στραβό συνέβη και πως ποια κατεύθυνση. Το μόνο δέκασις είναι ότι ο κ. Μεταξόπουλος εξακολούθησε να κρατά την ίδια στάση προς τον κ. Γετίμη, καλώντας με ανακοίνωση του τους εκλεκτούς «να αντισταθούν με την ψήφο τους στους απεργάζομενους την εκ των ενδόν ιδιωτικοποίησης, παραμερίζοντας κοιμητικές διαφωνίες και στηρίζοντας ανθρώπους που εκφράζουν το πανεπιστημιακό ιδεώδες, όπως ο κ. Ν. Σιδηρόπουλος».

Αν τώρα εσείς οι κοινοί θνητοί έχετε μετεδεντείτε τελείως μην το πάρετε επί πόνο. Ενα απλό διήγημα ήταν. Πάσα ομοιάς με προσώπα, γεγονότα και καταστάσεις είναι εντελώς συμπτωματική.

Κάτοπτρα και αντικατοπτρισμοί

Οι οθόνες των τηλεοράσεων φεγγίζουν παράξενα τις καλοκαιρινές νύχτες. Σαν κομμάτια ενός ανολοκληρωτού παζλ, εικόνες απ' τον κόσμο διαδέχονται γρήγορα η μία την άλλη στα δελτία των ειδήσεων, σε μια προσπάθεια να «ανταγωνιστούν» το «υπερθέαμα» του μουντιάλ. Τα πρόσωπα των χιλιάδων προσφύγων απ' το Κόσσοβο και η σφαγή στο Μεζικό, οι νεκροί από κάποιο τυφώνα, κάποιος ακόμα πόλεμος κάπου στην Αφρική, ένας άγριος ρατσιστικός φόνος στις ΗΠΑ, στοιχειώνουν ίσως για λίγο, ίσως εκεί κάπου ανάμεσα στα ημίχρονα, τις συνειδήσεις. Όμως και αυτή η φευγαλέα σκιά χάνεται όταν ξαναρχίσει το παιχνίδι αφού όλα αυτά είναι (ακόμα) πολύ μακριά από τη βολική πολυθρόνα του καθιστικού.

Όμως στα παράθυρα των ειδήσεων παραδοκούν και άλλα συστατικά του παιχνιδιού των media. Συστατικά που έχουν το δυναμισμό του εγχώριου, του κοντινού, που δεν μπορούν να σκιστούν ακόμη και απ' αυτή την ίδια τη λάμψη του μουντιάλ. Ενα έγκλημα πάθους και το σκοτεινό παρασκήνιο του, οι συλλήψεις νεολαίων σε rave πάρτι συνοδευόμενες από τις αναγκαίες πλέον κοινωνιολογικές αναλύσεις για την παρακμάζουσα νεολαία και φυσικά οι κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών.

Οι τελευταίες ειδικά προσφέρουν πολλά στο βωμό της θεαματικότητας. Οι εικόνες από τις συγκρούσεις εκπαιδευτικών και όχι μόνο με τους υπεύθυνους των δημοσίων σχέσεων και του κοινωνικού διαλόγου της κυβέρνησης, τα ΜΑΤ, προσδίδουν ιδιαίτερο δυναμισμό στην οθόνη και συν τοις άλλοις μπορούν να καλυφθούν από τον ενδεδειγμένο μανδύα του λόγου της κυριαρχίας.

Έτσι η χρήση των χημικών και των γκλοπ, το ξύλο στους πεσμένους και ήδη συλληφθέντες βαφτίζονται «...δικαιολογημένη αντίδραση της αστυνομίας απέναντι στις βιαιότητες μιας μικρής μειοψηφίας...» σε συντεχνίες με άτομα αναρχικής ιδεολογίας...». Οι αποφάσεις των συνδικαλιστικών οργάνων για τις κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών ενάντια στο διαγωνισμό βαφτίζονται ως «...χτύπημα της νομιμότητας και της δημοκρατίας...». Βέβαια δεν λείπουν και οι δηλώσεις των πολιτικών, ως συμπλήρωμα στην εικόνα που αν μη τι άλλο εκφράζουν «...θλίψη για τα επεισόδια...».

Όμως καμιά φορά ο κεντρικός ρόλος του παιχνιδιού, αυτός της εικόνας, στον οποίο ποντάρουν γυρίζει μπούμερανγκ. Η δυναμικότητα της εικόνας όσο αποσπασματική και αν είναι αυτή απ' την πραγματικότητα της, είναι τόσο χαρακτηριστική που κανένα πέπλο λόγου της εξουσίας δεν μπορεί να την καλύψει και να διαστρεβλώσει το νόημά της. Έτσι και οι εικόνες απ' τις απόπειρες των καταλήψεων εξεταστικών κέντρων δεν μπορούν εύκολα να καταχωρηθούν στις συνειδήσεις με τον τρόπο που ο λόγος της εξουσίας προσπαθεί να τις τιθασεύσει. Ίσως τελικά ο υπνωτισμένος τηλεθεατής μπορεί να αφυπνισθεί...

Γι' αυτό και τελικά το μουντιάλ δεν είναι ανταγωνιστικό με τα δελτία των ειδήσεων. Μάλλον δρουν συνανθερωστικά στην προσπάθεια αποχαύνωσης των τηλεθεατών. Είτε παρέχοντας μέσα απ' τα δελτία των ειδήσεων ψύχουλα απ' την πραγματικότητα της μέρας που πέρασε, είτε αποδίδοντας μέσα από ένα δαπανηρό «υπερθέαμα», τουλάχιστον προκλητικά αισχρό απέναντι στους χιλιάδες ανέργους της Γαλλίας, το θέαμα από τη συνταγή του «άρτον και θεάματα».

Εικόνες μιας μέρας που φεύγει... Εικόνες μιας πραγματικότητας που στην ολότητά της δεν θα αποδοθεί σε καμιά οθόνη, παρά μόνο στα μάτια των ανθρώπων που θα είναι εκεί.

Ε.Κ.Ψ.

Καταπληκτικό -ψυχιατρικής υφής- κείμενο στα ΝΕΑ του προηγούμενου Σαββάτου, για το παρασκήνιο και τις διαπλοκές των πρωτανικών εκλογών στην Πάντειο. Πρόκειται ακριβώς για τους ανθρώπους που κατηγορούν άσυλα και υπερασπίζονται επιδοτήσεις. Υπόψιν ότι η Πάντειος, πέρα από το κυριώτερο φυτώριο των αυριανών στελεχών των ΜΜΕ, αποτελεί και το κορυφαίο κυβερνητικό think tank για τα «εθνικά» θέματα και την εξωτερική πολιτική, μέσα από το «εθνικό ινστιτούτο στρατηγικών μελετών». Σαν συνέπεια, διαχειρίζεται τεράστια ποσά.

Ημερολόγιο καταστρώματος

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΙΟΥΝΗ

Η ΟΤΟΕ αρνήθηκε να καλύψει νομοθετικά την απεργία της Ιονικής. Τελικά καλύπτεται από την ΓΣΕΕ.

ΣΥΜΠΛΟΚΕΣ αγροτών με ισχυρή αστυνομική δύναμη στην Κομοτηνή. Οι αγρότες επιχείρησαν να καταλάβουν το κτίριο της περιφέρειας, διεκδικώντας αποζημιώσεις για τις καταστροφές από τις πρόσφατες πλημμύρες.

ΣΥΛΛΗΨΗ 35 μεταναστών στην προσπάθειά τους να περάσουν τα σύνορα στον Έβρο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΗΚΕ η έναρξη λειτουργίας, τον επόμενο Σεπτέμβριο, του χερσαίου στρατηγείου του ΝΑΤΟ στον Τύρναβο.

ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ εκτελέστηκαν 25 άμαχοι από παραστρατιωτικούς, με την κατηγορία ότι ήταν μέλη αριστερής αντάρτικης οργάνωσης.

ΣΥΛΛΗΨΗ ανάπηρου στην Τιεν Αν Μεν, γιατί διαμαρτυρόταν για την καταστολή του φοιτητικού κινήματος πριν από 9 χρόνια. Χιλιάδες διαδηλωτές στο Χονγκ Κονγκ. Ο Κλίβτον δηλώνει ότι δεν αναβάλλει την επίσκεψή του στην Κίνα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ για τις μαζικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λευκορωσία. Απορμή για τις αποκαλύψεις, οι εξώσεις των πρέσβων της ΗΠΑ, της Ρωσίας, της Γαλλίας και της Γερμανίας από συγκρότημα πολυτελών κατοικιών.

Η 7η ΠΑΝΔΗΜΙΑ χολέρας στην Αφρική. Αναφέρθηκαν περισσότερα από 2.200 κρούσματα και 80 θανάτοι στο Κονγκό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΙΟΥΝΗ

ΑΠΕΡΓΙΑ αλβανών εργατών γης στα Βαλκικά Θεσσαλονίκης. Δούλεσαν 12 ώρες για 2-3.000 δρχ. Απειλές για συλλήψεις από την αστυνομική διεύθυνση.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ η ένταση στο Κοσσυφοπέδιο. Πάνω από 30.000 πρόσφυγες έχουν εγκαταλείψει την περιοχή Ντετσάνι. Τουλάχιστον 4 χωριά ισοπεδώθηκαν, 8 έπαθαν σοβαρές ζημιές και 16 ερημώθηκαν. Μαζικό φαινόμενο η άρνηση νέων της κλάσης του Ιούνη να καταταγούν στο γιουγκοσλαβικό στρατό. Πάνω από 400 σέρβοι αστυνομικοί παραιτήθηκαν ή δήλωσαν ασθενείς, όταν έλαβαν φύλλο πορείας για το Κοσσυφοπέδιο.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ συγκρούσεις μεταξύ Αιθιοπίας-Ερυθραίας. Στο επίκεντρο της διαμάχης αμφισβητούμενη έκταση μικρότερη από την Αθήνα. Η Ερυθραία απέκτησε την ανεξαρτησία της από την Αιθιοπία το 91, ύστερα από αντάρτικο 30 χρόνων.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ταυτότητες θα χορηγηθούν στους ιταλούς, ύστερα από απόφαση του υπουργείου εσωτερικών.

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΙΟΥΝΗ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ νέο χουντικό γλέντι αστυνομικών στο Κιλκίς.

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΝΗ

ΕΦΟΔΟΣ της αστυνομίας σε ρέιβ πάρτυ σε δάσος στην Εύβοια. Πάνω από 100 συλλήψεις και 30 προσαγωγές σε δίκη, εξευτελιστικές έρευνες, τα ΜΜΕ να κραυγάζουν για

ναρκωτικά.

ΤΡΙΤΗ 9 ΙΟΥΝΗ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ότι ο αμερικάνικος στρατός είχε χρησιμοποιήσει το θανατηφόρο νευροπαλυντικό αέριο Σαρίν ενάντια σε αμερικανούς λιποτάκτες στον πόλεμο του Βιετνάμ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΙΟΥΝΗ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ των εξεταστικών κέντρων στη Λαμία, στον Πύργο, στη Ρόδο και στην Κοζάνη από αδιόριστους εκπαιδευτικούς. Πορείες σ' όλη τη χώρα, συμπλοκές με την αστυνομία.

ΠΑΡΑΝΟΜΗ κρίνεται από το δικαστήριο η απεργία της Ιονικής. Πρώτη φορά για απεργία που καλύπτεται από δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, όπως η ΓΣΕΕ.

7 ΝΕΚΡΟΙ ζαπατίστας μετά από στρατιωτική επιδρομή σε εξεγερμένο δήμο στην Τσιάπας. Απώλειες και από την μεριά του στρατού. Σε ανάλογη επιχείρηση την Δευτέρα, είχαν σκοτωθεί 11 μέλη του ΕΡΡ.

ΕΝΑΡΞΗ του μουντιάλ, κορυφαίου θεάματος της χρονιάς.

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΙΟΥΝΗ

ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΑ επεισόδια στην προσπάθεια των αδιόριστων εκπαιδευτικών να παρεμποδίσουν τις εξετάσεις του υπουργείου. Ανακοινώνονται 10 συλλήψεις, πολύ περισσότερες προσαγωγές.

AGENDA

Εκδηλώσεις...

...ενημέρωσης και αλληλεγγύης διοργανώνονται από τις Συσπειρώσεις Ανεξάρτητων Αριστερών Σχημάτων και Αυτόνομων Ομάδων και την Πρωτοβουλία Αντιεξουσιαστών/στριών στη Θεσσαλονίκη για τους πέντε φοιτητές που δικάζονται στην Τουρκία, την Τετάρτη 17/6.

• Την Τρίτη 16/6 διοργανώνεται έκθεση αφίσας και έντυπου υλικού, στην Καμάρα, στις 7μ.μ. Θα ακολουθήσει προβολή βίντεο στο αίθριο του Πολυτεχνείου, στις 10 μ.μ.

• Την Τετάρτη 17/6 θα γίνει μαζική παράσταση μπροστά στο τούρκικο προξενείο (Αγ. Δημητρίου).

Εκδόσεις...

• «Στο Νησί της Αλφαβήτου - 4η επίσκεψη», Περιοδική Επιθεώρηση για την Ελευθερία της Μάθησης. Εξαμηνιαία επιθεώρηση 96 σελίδων από τις εκδόσεις για μια Ελευθεριακή Κουλτούρα. Καλοκαίρι '98

• «Αστικός Τομέας Δέλτα». Οκτασέλιδο φυλλάδιο. Τεύχος νο 3, Μάης '98.

αλληλογραφία

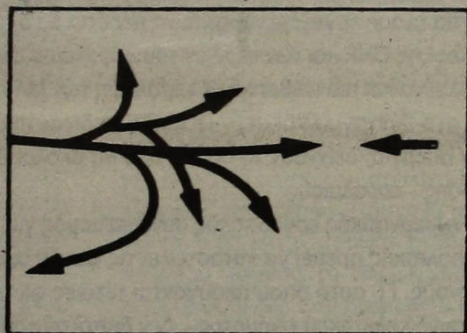
Γ Σύνοδος της Βουλής των Εφήβων

(Αχ, αυτοί οι νέοι ! Ρομαντικοί, ρηξικέλευθοι, ουτοπιστές, επαναστάτες!)

«Για άλλη μια φορά εμείς οι νέοι, που συγκεντρώνουμε όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά, αποκτήσαμε το δικαίωμα να εκφράσουμε τη γνώμη μας, συμμετέχοντας στη Βουλή των Εφήβων, καθιερωμένο πια θεσμό. Έτσι συμμετέχουμε στα κοινά. Ασκοούμε κριτική, διαμορφώνουμε τη στάση μας συλλογικά, προτείνουμε εναλλακτικές λύσεις, όσο ουτοπικές κι αν μοιάζουν. Είμαστε ελεύθεροι...»

Ναι! Είμαστε ελεύθεροι να μιλήσουμε τώρα που μας δίνουν το λόγο. Να εκφραστούμε στο πλαίσιο θεσπισμένων οργάνων, αφού μόνο έτσι νοείται η κοινωνική και πολιτική δράση. Να διατυπώσουμε προτάσεις που, στην καλύτερη περίπτωση, κάποιοι άλλοι θα κληθούν να υλοποιήσουν.

Αναλογικά με την κοινωνία, τουλάχιστον

στη νεοφιλελεύθερη μορφή της, όσοι έχουν αποκλίνουσες απόψεις καλούνται να τις εκφράσουν σε όλο τους το φάσμα. Με αυτόν τον τρόπο το σύστημα παραδέχεται την ύπαρξή τους και τους επιτρέπει να περιέχονται στο πλαίσιο του, δικαιολογώντας έτσι την επίφαση πλουραλισμού που έχει ανάγκη να διατηρεί. Αρκεί μόνο, όσοι εκφράζουν ριζοσπαστικές απόψεις να μην επιδιώξουν την πραγμάτωσή τους ή έστω να τη διεκδικήσουν από -ή μέσω- θεσπισμένων φορέων. Να εντάξουν, δηλαδή, τη δράση τους σ' ένα δεδομένο και ελεγχόμενο πλαίσιο. Αυτό που ορίζει η ανάγκη της επιβίωσής τους.

Επέλεξα να μην επιδιώξω τη συμμετοχή μου στη Βουλή των Εφήβων. Κι αυτό συμβαίνει επειδή δε θέλω να μιλάω μόνο όταν μου δίνουν το λόγο και με προδιαγεγραμμένους όρους. Δε μ' απασχολεί να προτείνω βελτιώσεις σε μια μορφή κοινωνικής οργάνωσης που δομείται σύμφωνα με ετεροκαθοριζόμενα μοντέλα ανάπτυξης και, συνακόλουθα, ευτυχίας.

Δε διεκδικώ, κατακτώ τη δυνατότητα να ορίζω τα χαρακτηριστικά της ευτυχίας μου και να δημιουργώ την ίδια τη ζωή μου σύμφωνα με αυτά. Θεωρώ ότι θα αποκτήσω αυτή τη δυνατότητα μόνο μέσω της ριζικής ανατροπής του υπάρχοντος πολιτικού και οικονομικού ουστήματος, που με τη σειρά της θα επιτευχθεί μέσω της προσβολής των αξιών και

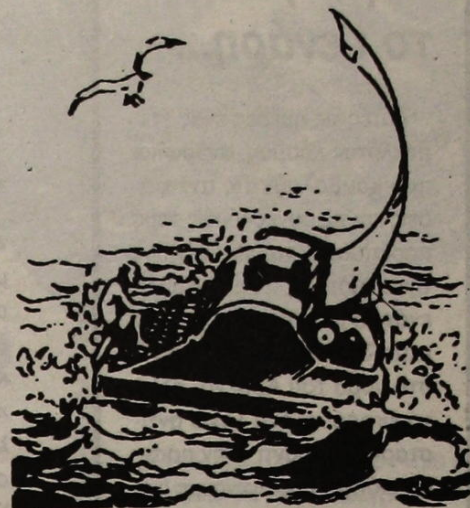
σημασιών που αποτελούν τη βάση του. Αυτή θα ευνοήσει την κατάρρευσή του, καθιστώντας την ταυτόχρονα συνειδητή.

Η ανατροπή αυτή, ωστόσο, δεν είναι δυνατό να γίνει μέσω θεσπισμένων οργάνων, όπως η Βουλή των Εφήβων, αν αναγνωριστεί ως τέτοιο, που έχουν δεδομένο και ετεροκαθορισμένο πλαίσιο λειτουργίας. Ούτε φυσικά μέσω επιστολών σε εφημερίδες. Ο λόγος που γράφω, έχοντας συνείδηση του ουσιαστικά μηδαμινού αντικρίσματος μιας τέτοιας επιλογής, είναι μια προσωπική ανάγκη που μου γεννήθηκε παρακολουθώντας τις διαδικασίες των προηγούμενων χρόνων. Η ανάγκη προσβολής μιας αντίληψης που σκόπιμα αναπαράγεται. Ότι δηλαδή, οι νέοι -ούτως ή άλλως αυθαίρετη γενίκευση-, όταν δε λειτουργούν ως ένθερμοι υποστηρικτές κυρίαρχων αντιλήψεων (ας θυμηθούμε τις εθνικιστικές φανφάρες των προηγούμενων χρόνων), απλά αδιαφορούν για τα κοινά. Ναι, ως νέα αδιαφορώ για τα κοινά, αν η πολιτική δράση και η συμμετοχή μου σ' αυτά ταυτίζεται με τον περιορισμό της δικής μου δράσης μέσα σε θεσμούς.

Έτσι, δεν πρέπει να αγνοηθεί ότι η αποχή σημαντικού αριθμού ανθρώπων από τη διαδικασία επιλογής για τη Βουλή των Εφήβων αντικατοπτρίζει τη συνειδητή θέλησή τους να αναζητήσουν με τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους ουσιαστικότερους τρόπους έκφρασης και να επιδιώξουν μέσω αυτών την ανατροπή των θεσμών.

Γι' αυτό λοιπόν δε θα χάσετε την ευκαιρία να ακούσετε τον πολιτικό μας λόγο. Θα τον ακούσετε στο δρόμο, έξω από όργανα και θεσμούς. Ίσως επιλέξουμε να τον εκφράσουμε με βλέμματα και νότες, χάδια και φιλά, λουλούδια ή φωτιά. Ένα όμως είναι σίγουρο: η έκφραση και η δράση μας θα έχουν χαρακτηριστικά δημιουργίας. Θα πλάσουμε τον αέρα από την αρχή, δίνοντας του σχήμα και χρώμα. Θα ξαναχτίσουμε τον κόσμο.

Όχι γιατί είμαστε νέοι και ρομαντικοί, αλλά

γιατί είμαστε άνθρωποι που θέλουμε να ζήσουμε. Και θεωρούμε ότι η συνειδητή δημιουργία είναι ο μόνος τρόπος.

Θεσσαλονίκη,
Μια μαθήτριά (γαμώτο!)

Υ.Γ.: Οι περισσότερες κριτικές, που έχουν διατυπωθεί ως τώρα απέναντι στη Βουλή των Εφήβων, αφορούν είτε την αδυναμία του γραπτού λόγου (η επιλογή για τη Β.τ.Ε γίνεται μέσω μιας έκθεσης) να λειτουργήσει ως αξιόπιστο κριτήριο αξιολόγησης (είναι άραγε η αξιοκρατία το ζητούμενο;), είτε τη μη αιρετότητα των αντιπροσώπων. Πέρα από την πεποίθησή μου ότι μια «Βουλή των Εφήβων» με εκλεγμένους αντιπροσώπους θα ήταν εξίσου άχρηστη, θα ήθελα να πληροφωρήσω τους υπέρμαχους της «αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας» ότι οι οργανωτές της Β.τ.Ε. ποτέ δεν ισχυρίστηκαν ότι δημιουργούν ένα θεσμό αντιπροσώπευσης. Οι στόχοι του προγράμματος, σύμφωνα με αυτούς, εκτός από την ελεύθερη δικτύωση απόψεων και προτάσεων από τους συμμετέχοντες, είναι εκπαιδευτικοί. Επιδιώκεται, δηλαδή, η γνωριμία των νέων με τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Επομένως, κριτικές που αφορούν τέτοια ζητήματα είναι είτε ευπρόσβλητες, άρα και αναποτελεσματικές, είτε αποπροσανατολιστικές αφού δεν εστιάζουν στην ουσία του προβλήματος (άλλος ένας θεσμός!), παρά στην αδυναμία της Βουλής των Εφήβων να λειτουργήσει αποτελεσματικά ως θεσμός.

Πρώτα αισθανόμαστε την ανάγκη να γνωστοποιήσουμε το γεγονός της συναυλίας του μουσικού συνόλου «Ωχρά Σπειροχαίτη» στη Μυτιλήνη στις 15 Μάη. Στη συναυλία παραβρέθηκαν 100 άτομα περίπου και είχε έντονο αντιεθνικιστικό χαρακτήρα.

Επίσης για ένα χρόνο γινόταν μέσα από φοιτητικό σταθμό εκπομπή για την αναρχική προπαγάνδα η οποία διακόπηκε για ευνόητους λόγους.

Ο κύριος λόγος όμως της επιστολής είναι κάποια γεγονότα άγνωστα στους συντρόφους στην υπόλοιπη Ελλάδα. Η γνωστοποίησή τους είναι κάτι παραπάνω από επιτακτική.

Έτσι, πέρα από το εθνικιστικό κλίμα που επικρατεί και που είναι λίγο ή πολύ γνωστό, τα πιο σημαντικά γεγονότα του τελευταίου χρόνου είναι:

1) Τρεις φοιτητές (προς αποφυγή παρεξηγήσεων δεν είχαν καμία σχέση με τον αντιεξουσιαστικό χώρο), αφού σηκώνουν σαν ένδειξη φιλίας την τουρκική σημαία δίπλα στην ελληνική, φυγαδεύονται για δύο μήνες από το νησί, για να γλυτώσουν το λυντσάρισμα. Ο ρόλος των Μ.Μ.Ε του νησιού υπήρξε καταλυτικός αφού παρότρυνε συνεχώς τους «πατριώτες» να ξυλοκοπήσουν τους τρεις φοιτητές. Τελικώς αυτοί αθώνονται (!) μετά από δική.

2) Την παραμονή της συναυλίας συλλαμβάνονται δυό αφισοκολλητές και οδηγούνται στην Ασφάλεια. Για περίπου δυο ώρες γίνονται αντικείμενα χλευασμού και ειρωνίας, ενώ δέχονται και αρκετές απειλές.

Η συναυλία τελικά έγινε παρά το ότι οι ασφαλίτες διαβεβαίωσαν τους συλληφθέντες ότι θα έκαναν τα αδύνατα δυνατά για να την αποτρέψουν. Καλό θα είναι να περιμένουν και άλλες εκπλήξεις από εμάς στο μέλλον.

Όσο για τους επίδοξους τουρκοφάγους, τους πολιτικάντηδες και τους δημοσιογράφους του νησιού, ήρθε ο καιρός να καταλάβουν ότι το συμφέρον των απλών ανθρώπων θα μπαίνει πάνω από τα δικά τους συμφέροντα.

Αναρχικοί Μυτιλήνης

Αλφα

ΕΤΟΣ 4ο ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 137

ΕΚΔΟΤΗΣ: «ΑΛΦΑ» Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19
Τα γραφεία είναι ανοικτά
κάθε Πέμπτη 8:00-10:00Μ.Μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 38.43.950
e-mail: alfanarc@compulink.gr
http://www.geocities.com/
CapitolHill/Lobby/4002
ΓΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» (τηλ.: 3802040), «ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ» (τηλ.: 3608635). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΝΑΥΤΙΛΟΣ» (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ.: 257364). ΕΠΙΣΗΣ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 8:00 - 10:00 μ.μ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

Ξορκίζοντας το Γενάρη...

Αυτές τις ημέρες ένας ετερόκλητος κόσμος, άνθρωποι που κουβαλούν τις αντιφάσεις και τις συγκρούσεις τους προσπαθούν να οργανώσουν την αντίστασή τους, όχι απλά ενάντια στο διαγωνισμό των εκπαιδευτικών και απέναντι στο νόμο του Αρσένη, αλλά να εκφράσει ένα λόγω αντίστασης απέναντι στην πραγματικότητα που βιώνουμε (και δεν κατέχουν όλοι τις ίδιες θέσεις ισχύος ή ηγεμονίας πάνω στην κίνηση αυτή, αλλά αυτό είναι άλλης ώρας κουβέντας).

Συνέλευση χιλίων και πλέον εκπαιδευτικών, φοιτητών, εργαζομένων της άκρας αριστεράς και των αντιεξουσιαστών..., αλλά και των αναπληρωτών. Παρασκευή, πριν οχτώ μέρες. Αίτημα οι καταλήψεις. Ανικανοποίητο.

Πρωτοβουλιακές συνελεύσεις συλλογικοτήτων και απόμων που σχεδίαζαν αιφνιδιαστικές καταλήψεις στην Αθήνα, μέχρι την προηγούμενη Τρίτη. Ναυάγισαν. Λάθος εκτιμήσεις, αλλά και διπλά παιχνίδια.

Πορεία περίπατος την Τετάρτη, μετά την αποτυχημένη απόπειρα κατάληψης στα Πατήσια το ίδιο μεσημέρι.

Κατάληψη με πρωτοβουλία εκπαιδευτικών την Πέμπτη τα ξημερώματα στην Πεύκη. Στηρίχθηκε από άλλους με το ζόρι ή με προθυμία. Ξύλο στην πόρτα. Δύο συλλήψεις. Εκκένωση στις επτά το πρωί.

Πέμπτη πρωί, 18ο λύκειο Πατησίων. Δυόμισι χιλιάδες άνθρωποι. Σύγκρουση που κρατά τρία τέταρτα με τα ΜΑΤ. Τρεις συλλήψεις. Σταδιακή υποχώρηση και πορεία στο αστυνομικό τμήμα. Ξανά στην Πατησίων. Ομιλίες συνδικαλιστών. Διάλυση «για ανασυγκρότηση στις πέντε». Στο μεσοδιάστημα όσοι απέμειναν δέχθηκαν την επίθεση των ΜΑΤ. Ευελπίδων και δικαστήρια. Ανέλπιδων πορεία της ΓΣΕΕ.

Ο υπουργός περιδιαβαίνει τα κανάλια Ξορκίζοντας το Γενάρη του '91. Αισχρή μειοψηφία, λέει. Δημοκρατικά δικαιώματα, απρόκλητη επίθεση στις δυνάμεις ασφαλείας, εξεπαιδευτικά στοιχεία, ο αναπληρωτής πρέπει να βοηθήσει τον εαυτό του.

Λαμία, Αργίνο, Κοζάνη, Βόλος, Πάτρα, Πεύκη, Αλεξανδρούπολη, Πατήσια, Σέρρες, Άλιμος, Βέροια, Γιάννενα, Τούμπα, Πύργος, Ηράκλειο, Ρόδος. Αισχρή μειοψηφία, λέει.

Η Παρασκευή ξημερώνει...
Β.Ε.

Στιγμές αξιοπρέπειας...

Στην Αθήνα δεν είχε γίνει καμία οργανωμένη κίνηση σχετικά με την έναρξη του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ (τα εξεταστικά κέντρα δημοσιεύτηκαν πριν από τέσσερις περίπου μέρες στον ημερήσιο τύπο), αλλά ούτε και μία καθαρή ενημέρωση υπήρξε από πλευράς συνδικαλιστικής ηγεσίας αδιόριστων και ΟΛΜΕ για το μπλοκάρισμα, τις πορείες και τις όποιες άλλες εναλλακτικές κινήσεις θα συνόδευσαν τις κινητοποιήσεις. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι πρώτη πηγή πληροφόρησης για τον περισσότερο κόσμο ήταν τα κανάλια και οι εφημερίδες. Και από την Τετάρτη το πρωί είναι που υπάρχει η ιδέα για κάποια μαζική πορεία στην κλασσική πλέον για τα εκπαιδευτικά δρώμενα και αυστηρά οριοθετημένη από τις ηγεσίες διαδρομή Κάνιγγος - Βουλή.

Το βράδυ μετά την πορεία γίνονται συνελεύσεις. Χωρίς κανένα οργανωμένο σχέδιο και μπροστά ήδη σε τετελεσμένα γεγονότα - όλα τα εξεταστικά κέντρα είχαν καταληφθεί από τα ΜΑΤ -, με απωλεσμένο το «πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού», αποφασίζεται να γίνει μαζική διαδήλωση, από τους αριστεριστές κυρίως, με σκοπό των λυκείων Πατησίων, Άλμου και Πεύκης. Το δε «επιχειρησιακό σχέδιο» γνωστό ακόμη και στα ΜΜΕ, είναι αρκετά γενικό (χαρακτηριστικές οι σικέ δηλώσεις περί «φαντασίας των μαζών», «γενικών κινήσεων», αυτοκτόνου σχεδόν χαρακτηρισμού) και ευρύ, έτσι ώστε δύσκολα μπορεί να διαφωνήσει κανείς, εκτός βέβαια αν είσαι μ-λ, οπότε δυσανασχετείς που δε λέγεται τίποτα για τον αμερικανικό δάχτυλο που κρύβεται όπως πάντα πίσω απ' όλα αυτά. Γι' αυτό και οι γνωστοί «κάποιοι» θα προσπαθήσουν να πολώσουν την κατάσταση στα εξής δύο σημεία, τη συλλογιστική των οποίων υιοθετεί και ο ίδιος ο Ανθόπουλος σε παράθυρο γνωστού τηλεοπτικού σταθμού: Το πρώτο για «το απαράδεκτο της οποιασδήποτε επιθετικής κίνησης ενάντια στις παραταγμένες αστυνομικές δυνάμεις», κνίκης κυρίως προέλευσης με το σκεπτικό (σα δε ντρεπόμαστε σοβαροί άνθρωποι, να ανακατευόμαστε με καδρόνια πέτρες κ.ο.κ.) και το δεύτερο ο φόβος «για τους κακούς και τους ανεύθυνους ταραξίες που θα τα σπάσουν και θα μας πάρουν πάλι στο λαιμό τους». Κι όλα αυτά όταν στην πράξη επιδείχθηκε ότι οι «καθ' έξιν ταραξίες» δε χρησιμοποίησαν τη βία παρά σε περιπτώσεις στοιχειώδους αυτοάμυνας.

Τελικά καταλήγουν σε μια κοινή πορεία, ο μεγαλύτερος όγκος της οποίας κατευθύνθηκε στην Πατησίων, ενώ αρκετοί άλλοι στην Πεύκη και στον Άλιμο.

Άλιμος, Πέμπτη 11 Ιουνίου

Από νωρίς το πρωί είχε αρχίσει να μαζεύεται κόσμος μπροστά από το σχολείο. Μέσα σε αυτό, ΜΑΤ με πλήρη εξάρτηση είχαν παραταχθεί κατά μήκος της καγγελόπορτας, ενώ δύο κλούβες ήταν σταθμευμένες σε παρακείμενα στενά με τους «χακίδες» να περιμένουν. Ο κόσμος, γύρω στα 400 άτομα, στην πλειονότητά τους αδιόριστοι, μόνιμοι και αρκετοί άνεργοι, κυρίως νεολαίοι, μοιάζουν μουνδιασμένοι μη αναμένοντας ίσως ότι το μέγεθος της αστυνομικής δύναμης θα υπερέβαινε κατά πολύ τις προβλέψεις.

Σε κατ' ιδίαν πηγαδάκια, κάποιοι, κυρίως Κνίτες, λένε να πραγματοποιήσουν συμβολική κατάληψη, να απλώσουν τα πανώ και μετά το σχετικό νταβαντούρι να διαλυθούν ήσυχα. Γενικά αυτοί που δεν θέλανε την κατάληψη δεν το λένε καθαρά, αλλά το φέρνουν σε ένα πολιτικάντικο στυλ «να συζητήσουμε πρώτα, να κάνουμε γνωστές τις απόψεις μας και μετά βλέπουμε» και διάφορα τέτοια ωραία, λες και δε γνωρίζαμε όλοι είχαμε έρθει για πιο σκοπό μαζευτήκαμε εκεί. Ήταν ξεκάθαρο και το έβλεπες παντού. Ο κό-

σμος είχε έρθει να κάνει την κατάληψη. Όχι να υποστεί τη γραφειοκρατία και το παζάρεμα των κοντορεβιθούληδων του ΚΚΕ. Στο μεταξύ ο υπεύθυνος των ΜΑΤ φωνάζει στον κόσμο να διαλυθεί αμέσως και οι μπάσοι στις κλούβες αρχίζουν να φοράνε τα κράνη. Αμέσως μετά ο κόσμος, γύρω στα 60 άτομα, ορμά έξαλλος προς την πόρτα. Τα γκλομπ πέφτουν με ορμή πάνω στα κεφάλια των διαδηλωτών ενώ πραγματοποιούνται ρίψεις δακρυγόνων από την πλευρά των μπάτσων που ήταν δίπλα στις κλούβες, και μπροστά από τις κάμερες. Πραγματοποιούνται μπροστά στην πόρτα μάχες σώμα με σώμα.

Μέσα στο πανδεμόνιο που ακολουθεί τραυματίζονται δύο κοπέλες, ευτυχώς ελαφρά, ενώ ένας ηλικιωμένος καθηγητής πέφτει στο έδαφος. Ο κόσμος οπισθοχωρεί περίπου 30 μέτρα από

την είσοδο του σχολείου. Λίγο αργότερα και με παρέμβαση συνδικαλιστικών στελεχών που δεν είχαν καμία διάθεση να συγκρουστούν με τους μπάτσους, η κατάσταση εξομαλύνεται και τα ΜΑΤ απομακρύνονται. Κάτι που θα κάνει αμέσως μετά και ο περισσότερος κόσμος. Και ο αποκλεισμός σταματά εκεί. Αργότερα οι μπάσοι ενισχύονται με άλλη μία κλούβα που καταφθάνει το μεσημέρι.

Άλιμος, μία ακόμη στιγμή. Γιάννενα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Λαμία, Κοζάνη, Ηράκλειο, Αργίνο... Η «δημοκρατία» και ο «κοινοβουλευτισμός» ή αλλιώς η ωμή κρατική βία και η «ταξική γαλήνη» έχουν προσωρινά αποκατασταθεί. Οι εναπομείναντες ανανεώνουν το ραντεβού τους για Παρασκευή πρωί...

Β.Λ.

Ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός υπό την προστασία της αστυνομίας

Στις 30-31/5 πραγματοποιήθηκε στη Γλυφάδα (όσο πιο μακριά γίνεται από τους εργαζόμενους) το συνέδριο της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας (Ο.Ι.Υ.Ε). Το Σάββατο «χαϊρέτησαν» το συνέδριο εκπρόσωποι των εργοδοτικών οργανώσεων (ΣΕΣΜΕ). Παρά την αντίδραση συνέδρου από την Ταξική Ενώτητα Ιδιωτικών Υπαλλήλων για να μη γίνει τέτοια τοποθέτηση, ουσιαστικά όλες οι παρατάξεις το αποδέχθηκαν. Την Κυριακή το πρωί αστυνομικές δυνάμεις με επικεφαλής αστυνομικό διευθυντή, με εντολή του υπουργού Δημόσιας Τάξης και σε συνεννόηση με την Ο.Ι.Υ.Ε. απαγόρευαν την είσοδο στο συνέδριο, εργαζομένων από τους χώρους του εμπορίου και των υπηρεσιών που είχαν συγκεντρωθεί μετά από κάλεσμα των Εργατικών Συσπειρώσεων. Η ενέργεια αυτή είναι πρωτοφανής για τα δεδομένα του συνδικαλιστικού κινήματος, αφού συνέδριο με αστυνομική περιφρούρηση έχει να γίνει από την εποχή της χούντας.

Δεν μας εκπλήσσει αυτό το γεγονός. Τη στιγμή που η κυβέρνηση οξύνει την αυταρχική επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους για να περάσει τα αντεργατικά μέτρα που υπαγορεύονται από τις ανάγκες της ΟΝΕ και των κερδών του κεφαλαίου είναι φανερό ότι η αστυνομική παρουσία θα γίνεται ολοένα και πιο επιθετική. Η κατάληψη των ΜΑΤ στην Ιονική, η επίθεση στις πορείες των απεργών στο Σύνταγμα και στον Πειραιά, οι δικαστικές αποφάσεις που απαγορεύουν το δικαίωμα στην απεργία, δείχνουν το δρόμο που θα ακολουθεί το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης Ευρωπαϊκής Ένωσης - κεφαλαίου.

Ο κυβερνητικός εργοδοτικός συνδικαλισμός για να συνδράμει στο πέρασμα αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής πρέπει να καταστείλει τις φωνές αμφισβήτησης που γεννιούνται μέσα στους εργαζόμενους. Γι' αυτό όπου ακούγονται τέτοιες φωνές επικαλούνται δήθεν «την ανάγκη ενότητας του συνδικαλιστικού κινήματος». Δεν διστάζουν όμως να ζητάνε και την αστυνομική προστασία έτσι ώστε αυτές οι ενοχλητικές φωνές να κρατιούνται μακριά από τους χώρους συμβιβασμού με την εργοδοσία και παζαριού για τις καρέκλες τους.

Γι' αυτό οι φωνές διαμαρτυρίας των εργαζομένων έπρεπε να κρατηθούν μακριά από το συνέδριο της Ο.Ι.Υ.Ε., της Ομοσπονδίας που αποδέχεται τη μερική αποσχόληση, το ωρομίσθιο, το απάνθρωπο ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων, τους μισθούς πείνας, της Ομοσπονδίας που στέλνει τους εργαζόμενους στα δικαστήρια (MINION), της Ομοσπονδίας στην οποία καθορίζουν τις εξελίξεις τα εργοδοτικά σωματεία.

Γι' αυτή την κατάσταση ευθύνη έχουν οι κάτεχοι εκφραστές της υποταγμένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ΠΑΣΚΕ- ΔΑΚΕ - ΣΥΝ, που κάλεσαν την αστυνομία. Δε μας εκπλήσσει καθόλου ότι, ο αντιπρόεδρος (ΕΣΑΚ) και ο γραμματέας της ΓΣΕΕ (ΔΑΚΕ) που παρευρίσκονταν εκεί ανέχθηκαν αυτή την κατάσταση. Παρότι στα λόγια το συνέδριο αποφάσισε να ζητήσει την αποχώρηση της αστυνομίας κάτι τέτοιο δεν έγινε και το συνέδριο συνεχίστηκε κανονικά.

Ευθύνη γι' αυτό έχει και εκείνο το κομμάτι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που θέλει να παρουσιάζεται σαν αγωνιστική πτέρυγα (ΕΣΑΚ). Γιατί δεν απαίτησε να εφαρμοστεί στην πράξη ακόμα και η απόφαση του συνεδρίου για αποχώρηση της αστυνομίας. Γιατί επέλεξε τη λογική της ολοκλήρωσης της διαδικασίας του συνεδρίου δηλαδή να μετρηθούν τα κουκιά για τη νέα Διοίκηση, νομιμοποιώντας έτσι, όχι απλά ένα συνέδριο «γραβάτας» αλλά ένα αστυνομικοκρατούμενο συνέδριο. Η πρακτική των «γαρίφαλων», η αποφυγή να οξύνει την αντιπαράθεση Φραγκόπουλου - MINION στο όνομα των θεσμών είναι ό,τι χειρότερο σ' αυτή τη φάση της έντασης της κυβερνητικής επίθεσης.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι η προσκεκλημένη στο συνέδριο, Δανέζα εκπρόσωπος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων (F.I.E.T.) αρνήθηκε να μπει σε ένα αστυνομικοκρατούμενο συνέδριο.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από τέτοιες διαδικασίες και τέτοιους θεσμούς.
Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ:

- Να δυναμώσουν οι αγώνες για όσα μας ανήκουν. Για αυξήσεις στο βασικό μισθό, υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων, μείωση του εργασιμίου χρόνου, ανθρώπινα ωράρια, κόντρα στη μερική απασχόληση και το ωρομίσθιο, μείωση του όριου ηλικίας συνταξιοδότησης, φραγμό στις απολύσεις, μέτρα για τους ανέργους, ίσα δικαιώματα για Έλληνες και ξένους εργάτες.

- Να πάρουν οι εργαζόμενοι στα χέρια τους, τα συνδικάτα και τους αγώνες. Για ένα εργατικό κίνημα ενωτικό, ταξικό, μαζικό, άμεσοδημοκρατικό και κατά συνέπεια αποτελεσματικό. Για τη δημιουργία τώρα ενός μετώπου αντίστασης και ανατροπής της αντεργατικής πολιτικής.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΜΠΟΡΟΥΠΛΑΝΗΛΩΝ - ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΒΙΒΛΟΥ - ΧΑΡΤΟΥ - ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ - ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ

Η πορεία της 11 Ιούνη στη Θεσσαλονίκη

Η πορεία ξεκινά από την Καμάρα στις 12.00 το μεσημέρι. Συμμετέχουν γύρω στα 1.500-2.000 άτομα. Φτάνοντας στον κόμβο της Κλεάνθους, στην Τούμπα, η πρόσβαση στο εξεταστικό κέντρο είναι αποκλεισμένη από δύο (τουλάχιστον από το σημείο όπου βρίσκονται οι διαδηλωτές) μέτωπα. Στο κοντινότερο προς το εξεταστικό κέντρο σημείο υπάρχουν παραταγμένες διμοιρίες χακήδων και κλούβες τοποθετημένες κάθετα στον δρόμο. Από την άλλη πλευρά του κόμβου υπάρχουν (λιγότερες σε αριθμό) δυνάμεις των ΜΑΤ. Σε εκείνο το σημείο, μετά από κάποια ώρα, το μπλόκο των ΜΑΤατζήδων διαλύεται, με στόχο να ανασυνταχθεί, όπως τελικά έγινε, κάποιες εκατοντάδες μέτρα πιο κάτω, σε μια από τις εισόδους του εξεταστικού κέντρου. Ενώ πραγματοποιείται η ανασύνταξη των αστυνομικών δυνάμεων, μεγάλο μέρος της πορείας καταφέρνει να πλησιάσει το εξεταστικό κέντρο σε σημείο όπου ακόμα δεν έχουν προλάβει να παραταχθούν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Είναι η ώρα του ΚΚΕ να αναλάβει την

περιφρούρηση της τάξης. Μαινόμενοι συνδικαλιστές προσπαθούν να εμποδίσουν τον κόσμο από το να πραγματοποιήσει την πολυσυζητημένη κατάληψη, είτε απλά καλώντας από τους τηλεβόες τον κόσμο να σταματήσει να προχωρά και "να περιμένει να ανασυνταχθεί", είτε επιχειρώντας να σταματήσουν με φυσική βία όσα άτομα προχωρούν προς τα εμπρός. Γίνονται μικροσυμπλοκές ανάμεσα σε διαδηλωτές και μέλη του ΚΚΕ, γεγονός που δίνει τη χρονική δυνατότητα να ανασυνταχθούν, όχι βέβαια οι διαδηλωτές, αλλά οι δυνάμεις των ΜΑΤ. Μπροστά στην είσοδο του εξεταστικού κέντρου συνεχίζονται οι "φιλοφρονήσεις" ανάμεσα σε διαδηλωτές από τη μια μεριά και μέλη του ΚΚΕ και συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ από την άλλη. Τελικά, το μεγαλύτερο τμήμα της πορείας αρχίζει να σπρώχνεται με τους χακήδες, ενώ το ΚΚΕ οπισθοχωρεί (τα μέλη των Π.Κ.Σ. φωνάζουν ότι "η κατάληψη δεν είναι απόφαση των συλλόγων μας"...). Μετά από λίγα λεπτά, οι χακήδες ψεκάζουν εξ επαφής τους διαδηλωτές με χημικά, και κα-

θώς οι τελευταίοι πισωπατούν για να αναπνεύσουν, τους πετούν και χειροβομβίδες δακρυγόνων. Όσοι αδρανοποιούνται από τον χημικό πόλεμο, ξυλοκοποούνται από τους ΜΑΤατζήδες, οι οποίοι συλλαμβάνουν δύο άτομα. Άλλοι διαδηλωτές ανασυντάσσονται και πετροβολούν τους ΜΑΤατζήδες, οι οποίοι απαντούν εκτοξεύοντας δακρυγόνα. Στο σημείο αυτό σταματούν και οι συμπλοκές. Οι διαδηλωτές καταφέρνουν να ανασυνταχθούν σε μικρή απόσταση από το εξεταστικό κέντρο και επιστρέφουν μαζικά, απαιτώντας την απελευθέρωση των 2 συλληφθέντων, η οποία έρχεται λίγη ώρα αργότερα. Μετά από αυτό, σταδιακά ο κόσμος αρχίζει να αποχωρεί. Το απόγευμα, αστυνομικές δυνάμεις απωθούν βίαια τους λίγους διαδηλωτές που έχουν απομείνει κοντά στο εξεταστικό κέντρο, περιορίζοντάς τους στον κόμβο της Κλεάνθους, όπου το βράδυ πραγματοποιείται συναυλία, με συμμετοχή 500 ατόμων.

N.N.

Γιατί η αντίσταση δεν γνωρίζει σύνορα...

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ! YANLIZ DEGILLER!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 5 ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ 96 YIL CEZA ALAN ÖGRENCILERLE DAYANISMA

Φλεβάρης '96: Φοιτητές συλλαμβάνονται γιατί κρέμασαν στο τουρκικό κοινοβούλιο πανό ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας. Η αστυνομία εφευρίσκει συμμετοχή τους σε υποτιθέμενη παρανομή οργάνωση.

Δεκέμβρης '96: Το δικαστήριο τους καταδικάζει σε ποινές από 4 έως 18 χρόνια. Σύνολο: 96 χρόνια φυλάκισης...

17 Ιούνη '98: Πραγματοποιείται στην Άγκυρα το εφετείο των 5 που είχαν καταδικασθεί στις βαρύτερες ποινές.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ και ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

• Τρίτη 16 Ιούνη, στις 7.00 το απόγευμα, στην Καμάρα, έκθεση αφίσσας και έντυπου υλικού
Θα ακολουθήσει προβολή βίντεο στο αίθριο του Πολυτεχνείου, στις 10.00 μ.μ.

• Τετάρτη 17 Ιούνη (ημέρα της δικής), στις 12.00 το μεσημέρι, μαζική παράσταση μπροστά από το τουρκικό προξενείο

Η ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ!

Συμπόρευση Αντιλήψεων Αριστερών Σχημάτων και Αυτονομών Ομάδων (Σ.Α.Α.Σ.Κ.Α.Ο.) • Πρωτόβλημα αντιεξουσιαστών και αντιεθνικιστών

Να γίνουμε η παραφωνία στο πανηγύρι τους

Καινούργιες υπερπολυτελείς κατοικίες ξεφυτρώνουν σα μανιτάρια, η οδός Πηλέως διανοίγεται, τα καστρόπληκτα κατεδαφίζονται για να γίνουν πάρκινγκ, γκαζόν και ταβέρνες, η κατάληψη Βαρβάρα καταστράφηκε...

Η ανάπτυξη της Άνω Πόλης συνεχίζεται και αυτό αποτελεί τιμή και καμάρι γι' αυτούς που μιλούν για αναβάθμιση, ανάπτυξη, πρόοδο. Και εννοούμε τις κλίκες των μεγαλοεργολάβων και των μιζαδόρων του δήμου που μέχρι τώρα έχουν θησαυρίσει και συνεχίζουν να θησαυρίζουν. Αυτοί που ενοσρκώνουν το σύγχρονο πνεύμα οργάνωσης της πόλης, τη σύγχρονη αισθητική, το όραμα της δημιουργίας της "πρωτεύουσας των Βαλκανίων". Και κακά τα ψέματα αποτελούμε οικτρή μειοψηφία αυτοί που επιμένουμε να αντιστεκόμαστε στα σχέδιά τους, υπερασπίζοντας ό,τι έχει απομείνει από την Άνω Πόλη. Την Άνω Πόλη των τουρκικών μαχαλάδων στις αρχές του αιώνα, την προσφυγοσυνοικία του μεσοπολέμου, την Άνω Πόλη των κυνηγημένων αριστερών επί χούφτας.

Ίσως ακούγεται περίεργα η προτίμησή μας στα παλιά χαμόσπιτα, στα στενά αδιέξοδα σοκάκια, στις παραδοσιακές γειτονιές. Γραφικός ρομαντισμός; Είναι αλήθεια πως το συσσωρευμένο παρελθόν (καλό ή κακό) μπορεί να δώσει γοητεία και στον πιο αποσπασμένο φορέα του. Έτσι προσεγγίζεται μια μόνο απ' τις παραμέτρους της στάσης μας: η επιθυμία να κρατήσουμε ζωντανό ό,τι είναι φορέας της μνήμης και να αντισταθούμε σε ό,τι προωθεί τη λήθη. Η ανάπτυξη της Άνω Πόλης σημαίνει όμως για εμάς και άλλα πολλά. Πρώτα-πρώτα μια αντίληψη για την πρόοδο που είναι ξένη στον ίδιο τον άνθρωπο. Γνωρίζουμε άλλωστε απ' την καθημερινή εμπειρία πως η επιστήμη (και η τεχνολογία) σε συνδυασμό με την οικονομία έχουν σε τέτοιο βαθμό αυτονομηθεί, που κάθε άλλο παρά κέντρο τον άνθρωπο έχουν.

Έτσι "πρόοδος" ονομάζεται το ανα-

γκαστικό ξεσπίτωμα ηλικιωμένων από τα καστρόπληκτα ύστερα από πενήντα, εξήντα, εβδομήντα χρόνια ζωής εκεί. Τυχόν συναισθηματικοί δεσμοί που ανακόπτονται βίαια και απάνθρωπα, καθώς και όποιες άλλες παρεμφερείς έννοιες, θεωρούνται πρωτογονικές, αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα για την "πρόοδο" και δε λαμβάνονται υπόψη.

"Πρόοδος" ονομάζεται η καταστροφή των παραδοσιακών οικιών και η αντικατάστασή τους από νεόκτιστα "νεο-παραδοσιακά", κτήρια αψεγάδιαστα σε βαθμό που η τελειότητά τους να σε συνθλίβει.

Οι ρωγμές απαγορεύονται, ό,τι μπορεί να αμφισβητήσει ότι όλα βρίσκονται σε απόλυτη τάξη καταστέλλεται.

"Πρόοδος" ονομάζεται η διάνοξη μεγάλων δρόμων, η καταστροφή δημόσιων ζωτικών χώρων, η μεταφορά της παράνοιας της μεγαλούπολης και στην τελευταία γειτονιά αυτής της πόλης ("καυσαέριο το οξυγόνο των πολιτισμένων" γράφει ο τοίχος στην Πηλέως)

Πρόοδος εντέλει ονομάζεται το μεγαλύτερο επίτευγμα της εξουσιαστικής κοινωνίας, η καταστολή της άρνησης όχι πια όταν εκδηλώνεται, αλλά στη γέννησή της, πριν προλάβει να υπάρξει. Το φαινόμενο που αλλιώς ονομάζεται πολεοδομική καταστολή δεν στοχεύει μόνο στην απομάκρυνση των κοινωνικών ομάδων, αλλά και στην εξάλειψη του αρχικού τους "σφάλματος", της επιθυμίας να συναντηθούν.

Αλλά είτε το θέλουν, είτε όχι, η "πρόοδος" και η ανάπτυξη τους, όχι μόνο δεν προσελκύει το θαυμασμό μας, αλλά αντίθετα μας προκαλεί αηδία. Και σ' όλες αυτές τις φανφάρες και τις τυμπανοκρουσίες για τα "μεγάλα έργα", δε μπορούμε να δούμε παρά την προ-

σπάθεια τους να σκεπάσουν με το θόρυβό τους τα ΓΙΑΤΙ και τα ΠΩΣ μας. Εμείς όμως "αδιόρθωτοι" θα συνεχίσουμε να σφάλουμε. Θα συνεχίσουμε να συναντιόμαστε, να μιλάμε, να επικοινωνούμε, να πράττουμε. Να είμαστε

η παραφωνία στο πανηγύρι τους. Θα συνεχίσουμε να απαιτούμε να πάρουμε πίσω αυτά που μας ανήκουν. Να αγωνιζόμαστε γι' αυτά. Και να στήνουμε τις δικές μας γιορτές, γιορτές αυτοοργάνωσης και αντίστασης, στους δικούς μας χώρους: στους δρόμους, στις πλατείες, στα άδεια σπίτια...

★ Συνέλευση για τη συνέχιση των Καταλήψεων

Σήμερα, Σάββατο 13 Ιούνη, μετά τις 8.00μμ, στα καστρόπληκτα, στην αλάνα μπροστά από την ταβέρνα του Τζότζου, θα πραγματοποιηθεί συναυλία και προβολή του video "Besos, η αντίσταση στα σχέδια του κράτους σε μια γειτονιά της Βαρκελώνης"

Πολυ-ληστρική πρωτεύουσα

"Θα προχωρήσουμε και παραπέρα" τόνισαν ρητά την περασμένη εβδομάδα, οι υπεύθυνοι της Olympic DDB Needham- Διεθνής Οργανισμός Διαφημίσεων Α.Ε., εννοώντας ότι δεν θα σταματήσουν μόνο στην κατάσχεση 11 ακινήτων, ιδιοκτησίας του οργανισμού πολυληστρικής πρωτεύουσας Θεσσαλονίκης, ο οποίος οφείλει στην ε-

ταιρεία για τις υπηρεσίες της το ποσό των 202.748.441 δραχμών. Τι συνέβη; Στη διάρκεια, πριν και μετά την πολιτιστική πρωτεύουσα, η εν λόγω διαφημιστική εταιρεία φρόντισε για την προβολή του ανύπαρκτου πολιτισμού των μεγαλοεργολάβων, των αρχών της πόλης και των μιζαδόρων τους, έναντι του παρ'απάνω ποσού. Ωστόσο τα χρήματα εξαφανίστηκαν πολύ γρήγορα και δεν έμεινε τίποτε για τους διαφημιστές... Όμως βρέθηκε η λύση για να πληρωθούν και αυτοί. Μερικά από τα διατηρητέα- παραδοσιακά κτίρια που πέρασαν στην ιδιοκτησία του οργανισμού, βγήκαν με προσφυγή της εταιρείας και απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης- σε πλειστηριασμό, για τις 22 Ιουλίου. Ανάμεσα στα έντεκα πρώτα αυτά κτίρια και μία διώροφη κατοικία με οικόπεδο, επί της οδού Κρίστου 3. Ναι, λί-

γα μέτρα από την κατάληψη Βαρβάρα. Το κτίριο της Κρίστου 7, το οποίο με μαθηματική ακρίβεια οδηγείται στο να στεγάσει όχι βιβλιοθήκες και γηροκομεία, κέντρα αποτοξίνωσης ή νεολαίας, αλλά τα γραφεία μάλλον κάποιας πολυεθνικής, ίσως και της διαφημιστικής εταιρείας, αν αυτή προχωρήσει στην κατάσχεση και άλλων κτιρίων της πολυληστρικής πρωτεύουσας. Και όπως καλά γνωρίζουμε, τα περισσότερα κτίρια αυτού του είδους βρίσκονται στην περιοχή της ακρόπολης Θεσσαλονίκης και της Άνω πόλης γενικότερα. Τα κτίρια σαπίζουν, άδεια κι εγκαταλειμμένα μέχρι να τα γκρεμίσει ο χρόνος. Ή οι μεγαλοεργολάβοι, που έχουν αρχίσει να βάζουν για τα καλά το πόδι τους στην περιοχή με στόχο να την καταστήσουν τουριστικό θέρετρο, όαση θαμώνων νυχτερινών μαγαζιών, και τόπο διαμονής της μεσοαστικής τάξης των νεόπλουτων τη πόλης. Η κατάληψη Βαρβάρα και η δράση των ανθρώπων που συχωντίζονταν με αυτή κατάφερε πριν από ακριβώς ένα χρόνο να σταματήσει για λίγο τα σχέδια τους. Η εκκένωση της κατάληψης, άνοιξε το δρόμο στον πολιτισμό του κέρδους για να "καταλάβει" τις γειτονιές της Άνω πόλης. Σήμερα ποιοί θα τους σταματήσουν;

Σ.Κ.

Εκών-Ακων

Η δυναμογόνος απεργία του '97 και η δυσμνησία του '98

Το πρώτο στοιχείο που πρέπει να επισημανθεί ως θετικό κατά τη διάρκεια της απεργίας ήταν η μερική ρήξη των δασκάλων με την ΑΔΕΔΥ.

Ευτυχώς εκείνες τις μέρες χιλιάδες δάσκαλοι έκφρασαν με απλό τρόπο, πλην όμως κατηγορηματικό, κάτι που ακουγόταν μόνο στις αναμεταξύ τους συζητήσεις και προβληματισμούς. Ότι δηλαδή εμείς οι δάσκαλοι δεν έχουμε καμιά σχέση με αυτό το σκαλοπάτι της δυσήλατης συνδικαλιστικής ιεραρχίας, κοινώς, το ράφι είναι πολύ ψηλά και δεν το χρησιμοποιούμε, είναι άχρηστο. Γνωρίζουμε ότι τα σχολεία είναι κρατικά και όχι δημόσια.

Τα σχολεία ανήκουν στο κράτος, αυτό σχεδιάζει όλη την εκπαιδευτική διαδικασία, ας γευτεί λοιπόν και την αποτυχία.

Τα σχολεία δεν ανήκουν στο δημόσιο, δηλαδή στο λαό.

Οι γονείς και οι δάσκαλοι δεν έχουν δικαίωμα ούτε συμμετοχή στο σχεδιασμό της εκπαίδευσης των παιδιών τους.

Γνωρίζουμε ότι "δημόσιος υπάλληλος" σημαίνει οτιδήποτε άλλο εκτός από μια επώνυμη προσωπικότητα που μπορεί να δρα ελεύθερα και δημιουργικά. Επιπρόσθετα, ένας "δημόσιος υπάλληλος"-δάσκαλος δεν μπορεί να δράσει με φαντασία, δεν μπορεί να διαφοροποιηθεί.

Παρ' όλα αυτά όλοι θέλουν το δάσκαλο να ονειροπολεί ότι επιτελεί λειτουργήματα. Ε, πώς θα γίνει, αυτά δεν πάνε παρέα.

Έτσι στο τέλος του παραμυθιού όλοι κατάλαβαν ότι η ιεραρχία της ΑΔΕΔΥ είναι άχρηστη σαν τα ψηλά τα ράφια.

Το επίμιο της χρόνιας ομφαλοσκοπίας, ότι ομοιοποιούμε, είναι πια δυσβάστακτο!!

Ως δεύτερο θετικό στοιχείο καταγράφεται η ρήξη χιλιάδων δασκάλων με τη Δ.Ο.Ε!

Τούτη τη φορά οι δάσκαλοι δήλωσαν ότι ένωσαν, για χρόνια τώρα, πως η διωμάτারা Δ.Ο.Ε. δεν μπορεί να κρατήσει το δοιάκι της ζωής.

Κοινώς ο δονκιχωτισμός, η δοκησιοφία και τα παμπάλαια συνδικαλιστικά τερτίπια δεν αρμόζουν σε δασκάλους με οράματα. Τα γεγονότα (πρόβες στο Υπουργείο Παιδείας, στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., στη Βουλή, στο Υπουργείο Οικονομικών, το φιάσκο της συνέλευσης των προέδρων σε δύο ξενοδοχεία, οι πονηρές δηλώσεις στα Μ.Μ.Ε., ο σκοταδισμός που επικράτησε στην επαρχία) έδειξαν πως δάσκαλοι και Δ.Ο.Ε. βρίσκονται σε πλήρη δυσαρμονία.

Εκείνες τις μέρες ο κρατικός συνδικαλισμός δεινοπάθησε. Στις συνελεύσεις οι μανδαρίνοι καταγράφηκαν ως δειλόψυχοι στις συνειδήσεις των δασκάλων, ενώ τα όρια της συνδιαλλαγής έφεραν πολλές φορές το αδιέξοδο.

Αυτά κρύβει ο κρατικός συνδικαλισμός. Μέσα στον κουνιαχτό της συνδιαλλαγής, οι μπιζνες και η αναρρίχηση προς μια μικροαστική καριέρα ασελγούν πάνω στα οράματα και στις ιδέες.

Όλοι γνωρίζουμε ότι εκείνη η απεργία προεπαίθησε να θίξει καθαρά και έντονα τα εκπαιδευτικά πράγματα. Από τις λίγες φορές που τα εκπαιδευτικά αιτήματα έπαιξαν τον πρωτεύοντα ρόλο και αυτό ίσως γιατί οι εκπαιδευτικοί διαισθάνθηκαν τους κινδύνους που κρύβονταν μέσα στα σχέδια που προβάλλονταν από τους ειδικούς των γραφείων.

Τί γελοίο! Να τους βλέπεις να αγοράζουν σε άπταιστα ελληνικά στη διάρκεια των συνελεύσεών μας. Άξιζαν το χλευασμό!

Σκεφτείτε ότι αυτοί οι ανελεύθεροι μπορεί να σχεδιάζουν το μέλλον των παιδιών ή να γίνουν διευθυντές, επιθεωρητές ή ό,τι άλλο σκαρφιστούν. Είμαστε άραγε συνάδελφοι εξ αγχιστείας;

Το τρίτο θετικό στοιχείο της ιστορίας αυτής

παίζεται στο συναισθηματικό επίπεδο.

Εκείνες τις μέρες είδαμε να χάνεται για λίγο η μιζέρια που κυριαρχεί στο φτωχό εκπαιδευτικό χώρο.

Κανείς δεν ενδιαφερόταν για το ότι θα έμενε απλήρωτος, γιατί είναι γνωστό ότι την απεργία την πληρώνουμε αδρά!!!

Μέσα στις αίθουσες των συνελεύσεων η αξιοπρέπεια βρέθηκε σε περίσσεια, δημιουργήθηκαν σχέσεις και πολλοί κοιτάχτηκαν στα μάτια. Η ηττοπάθεια μετατράπηκε σε οργή.

Επιτέλους υπήρξε αντίσταση στις προσπάθειες των μανδαρίνων που ήθελαν να πνίξουν κάθε έκφραση επιθυμίας. Δημιουργήθηκαν επιτροπές που προσπάθησαν να σηκώσουν το βάρος και την ευθύνη των κινητοποιήσεων. Ως ένα βαθμό τα κατάφεραν. Με την πάροδο του χρόνου όμως αποδυναμώθηκαν, γιατί κάποιοι ένωσαν ότι κατέλαβαν τα "χειμερινά ανάκτορα", γιατί κάποιοι ήταν άπειροι, γιατί κάποιοι πίστεψαν ότι είχαν το αλάνθαστο του πάπα, γιατί κάποιοι ήταν αγκυλωμένοι στις απόψεις τους και ζήτησαν τον έλεγχο της κατάστασης, μην μπορώντας να ξεφύγουν από το παρελθόν τους και τα κατάλοιπα ενός νεκρού δογματισμού.

Ας έρθουμε τώρα στα αρνητικά και τα μελλούμενα

Τις μέρες της απεργίας και καθώς τα γεγονότα εξελίσσονταν, φάνηκε πολύ έντονα η έλλειψη μιας ελευθεριακής κουλτούρας στον εκπαιδευτικό χώρο. Αυτή η έλλειψη οδήγησε στην αδυναμία του ξεπεράσματος των ορίων που έθετε η ερώτηση "και τώρα τι κάνουμε";.

Μια ερώτηση που ακούστηκε πολλές φορές και κυρίως τη στιγμή που κάποιοι έδιναν τέλος σ' αυτή την απεργία. Αυτή η έλλειψη είναι το επακόλουθο μιας αλλοτρίωσης που έχει σαρώσει τους εκπαιδευτικούς τόσο στο χώρο των δύσμορφων σχολείων, όσο και στο χώρο του συνδικαλιστικού τίποτα.

Ένα άλλο αρνητικό ήταν η φύση των αιτημάτων, που από μόνη της περιόριζε την όποια δημιουργική δράση και την τελική έκφραση ενός πάθους. Παρότι τα εκπαιδευτικά αιτήματα ήταν αυτά που κυριάρχησαν, δε στάθηκαν ικανά να δημιουργήσουν μια κατάσταση που θα απέκλειε κάθε οπισθοδρόμηση. Δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχουν ειπωθεί, ζητηθεί και τελικά απαιτηθεί αυτά που θα άνοιγαν δρόμους διαφυγής από τη μετριότητα, θα έσπαγαν την ανελευθερία και θα επι-

δίωκαν το διαφορετικό!

Τα αρνητικά βέβαια έρχεται να χρωματίσει και η ύπαρξη ενός συνδικάτου μιας άλλης εποχής.

Επιτέλους οι δάσκαλοι έσπασαν μια ρουτίνα που κράταγε χρόνια.

Πόσες και πόσες πορείες έχουν γίνει στο Υπουργείο Παιδείας ή στη Βουλή. Τούτη τη φορά κοίταξαν και πιο πέρα. Συνειδητοποιήσαν ότι και κάποιοι άλλοι έχουν τεράστιο με-

ρίδιο ευθύνης για ό,τι συμβαίνει στο χώρο της εκπαίδευσης.

Έτσι λοιπόν πορεύτηκαν στα γραφεία της Δ.Ο.Ε.!

Γι' αυτό το λόγο οικειοποιήθηκαν τα γραφεία για λίγες ώρες, ενώ οι γραφειοκράτες πολύ κομψά απουσίαζαν...

Γιατί τελικά ναι μεν το Υπουργείο Παιδείας έχει τα σχέδιά του, αλλά και η Δ.Ο.Ε. τι σχέδια έχει;

Πόσες φορές με την τακτική της δραχμοποίησης την αξιοπρέπεια των δασκάλων και απονέκρωσε τα όνειρά τους; Ακίνητοι σαν τσιμέντο οι ηγέτες, παρότι οι δάσκαλοι ζήτησαν την παραίτησή τους.

Με ιδιόκτητα γραφεία, οικονομική ευρωστία, ιδιωτική εφημερίδα, δεν μπορούν να αρθρώσουν έναν προοδευτικό λόγο, όχι γιατί πάσχουν από ατονία, αλλά αυτό που προσβέβουν είναι η ευρωπία των ιδεών.

Για να τελειώνω με τα μυστικά της κοντέσας. Το θέμα δεν έχει να κάνει με συγκεκριμένα πρόσωπα, ή τουλάχιστον όχι μόνο. Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να δημιουργήσουν έναν άλλο θεσμό με διαφορετική δομή.

Αυτός ο θεσμός, που θα προσπαθήσει να αποτρέψει παρελθοντικές καταστάσεις να ξαναβγούν στην επιφάνεια, είναι μια ΕΝΩΣΗ των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων.

Αυτή η Ένωση δε θα έρθει να λειτουργήσει αντιπολιτευτικά προς το υπάρχον συνδικάτο, γιατί απλούστατα θα ασχοληθεί με θέματα που δεν το απασχολούν, όπως: κοινωνικά - πολιτικά - οικονομικά - πολιτισμικά, που αφορούν άμεσα τους εκπαιδευτικούς και την εκπαιδευτική διαδικασία.

Αυτή η Ένωση θα έχει να κάνει με αξίες όπως: δικαιοσύνη, διαφάνεια, άμεση δημοκρατία, ελευθερία, δημιουργία, φαντασία, ειλικρίνεια, αλήθεια.

Αυτή η Ένωση θα πρέπει να είναι φορέας αντιστάσεων! Αν δε γίνει προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση, τότε τα πράγματα θα παραμείνουν ως έχουν.

Όλοι θα είμαστε θεατές στην αλλαγή των εργασιακών σχέσεων.

Όλοι θα γίνουμε υποψήφια θύματα της κατάρτησης της μονιμότητας, που άλλο στόχο

δεν έχει παρά τη μετατροπή των εκπαιδευτικών σε άβουλα δασκαλάκια και τη δημιουργία κλίματος ανασφάλειας και αβεβαιότητας για το αύριο.

Όλοι θα υποστούμε την αξιολόγηση, που είναι η εσωτερική μιας ψεύτικης ανάγκης, ένα λίφτινγκ σ' ένα σχολείο που υπάρχει για να αλλοτριώνει και να ποδηγετεί και το τελευταίο ψήγμα της ελευθερίας της προσωπικότητας του ανθρώπου.

Όλοι θα είμαστε μάρτυρες της κατάρτησης της επετηρίδας, του μόνου τίμιου τρόπου για να τοποθετηθεί κάποιος σ' ένα σχολείο, που προσπαθεί να υπάρξει μέσα σε μια κοινωνία που κωφεύει ή φληναφεί.

Με το διαχωρισμό των δασκάλων σε κατηγορίες και το πέρασμα των σχολείων στην καθ' όλα ανέτοιμη και ανήμπορη Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα έρθει "το τέλος" του σχολείου. Εδώ κρίνω σκόπιμο να τονίσω ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα δίκτυο νομικής προστασίας των εκπαιδευτικών...

Αυτή η Ένωση θα πρέπει να είναι φορέας Πολιτισμού!

Θα πρέπει να ανοίξει το δρόμο για ένα άλλο σχολείο, για μια άλλη εκπαίδευση. Παλεύοντας για τον πλουραλισμό, θα σπάσει την παγερή ομοιομορφία, που σκοτώνει ψυχικά τους δασκάλους.

Θα τους κάνει να νιώθουν περισσότερο ασφαλείς, έτσι ώστε να συμβάλλουν για ένα σχολείο που θα είναι κέντρο του ζώντος και όχι προθάλαμος της παρασιτικής κοινωνίας. Είναι πολλά τα ερωτήματα που έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια κατά τη διάρκεια των απεργιακών κινητοποιήσεων και όχι μόνο...

Γιατί να μιλάμε μόνο για κρατικά σχολεία; Γιατί να μη μιλάμε για δημόσια ή μικρές αυτοδιαχειριζόμενες μονάδες;

Ποιό είναι το κίνημα που θα οργανώσει και θα στηρίξει την ύπαρξη μη συμβατικών σχολείων;

Γιατί δεν υπάρχουν κάποιες ιδιωτικές πρωτοβουλίες σ' αυτή την κατεύθυνση;

Γιατί να μη διεκδικούμε τη δημιουργία διαφορετικών τύπων σχολείων;

Τι λέει και τι δε λέει ο νόμος; Ποιός θα αποφασίσει; Πώς θα βρούμε τρόπο να λειτουργήσουν; Γιατί υπάρχει αυτή η πνευματική αγκύλωση στο εκπαιδευτικό σύστημα, στο ένα σχολείο, στο ένα βιβλίο... στο ένα... στο ένα;

Γι' αυτούς τους λόγους και για άλλο έναν, το Νησί της Αλφαβήτου παρουσιάζει και πληροφορεί τους εκπαιδευτικούς για ό,τι συμβαίνει στον άλλο κόσμο!

Πιστεύω ότι είναι καιρός όλοι να δουν πιο σοβαρά το θέμα της δημιουργίας μη συμβατικών σχολείων και στην Ελλάδα.

Έχει να κάνει με τον πολιτισμό, μιας και αυτά τα σχολεία απελευθερώνουν την επιθυμία για ζωή και τη δημοκρατία, μιας και κάθε δημοκρατική κοινωνία όχι μόνο πρέπει να ανέχεται τα μη συμβατικά σχολεία, αλλά να είναι αρωγός σε κάθε προσπάθεια που γίνεται για να δημιουργηθούν τέτοια σχολεία.

Δε θα έπρεπε λοιπόν ένα κίνημα εκπαιδευτικό να έχει τέτοιους στόχους;

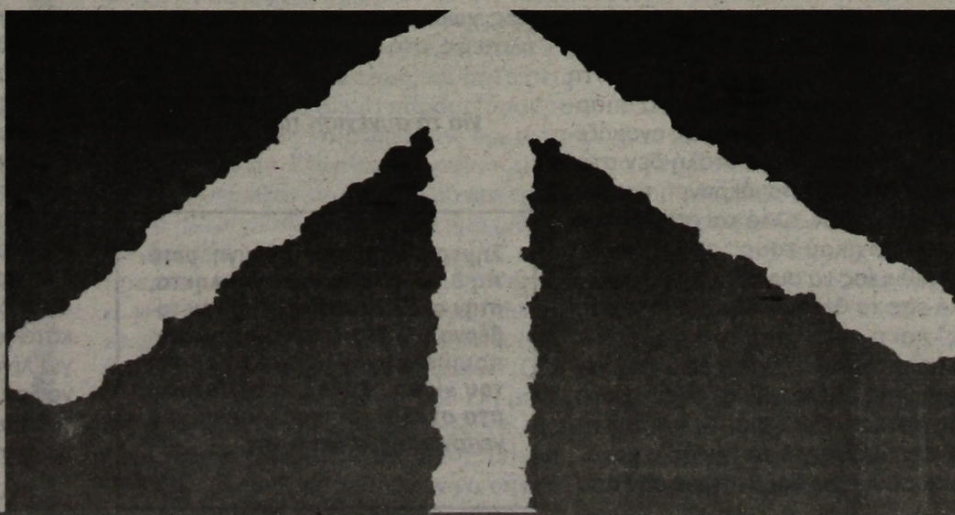
Ας κρατήσουμε την εμπειρία των απεργιών και γενικώτερα των κινητοποιήσεων για τα επόμενα.

Ας μας βρει αντιμετώπους η λογική του ψηφοφόρου και της αδράνειας, επειδή, λέει, το συνδικάτο είναι τέτοιο.

Μην τιμωρούμε τους εαυτούς μας. Φτάνει! Αξίζουμε κάτι καλύτερο, ή μήπως όχι;

Το τέλος του χαμόγελου δεν υπάρχει, γιατί το μέλλον είναι δυσήνιο!!!

Βούλης Χρήστος

Συνέντευξη μελών του Συνδικάτου Εκπαίδευσης της CNT

Radio Bronka (RB): Σήμερα φιλοξενούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες του Συνδικάτου Εκπαίδευσης της CNT, οι οποίοι θα μας μιλήσουν για την ιστορία της ελευθεριακής παιδείας, τη σημερινή κατάσταση και τη συνδικαλιστική τους δράση. (Μουσική υπόκρουση: Οι "Αδιαλλαξία" παίζουν το "Το βιβλίο ή τη ζωή σου").

RB: Με αφορμή το τραγούδι που ακούμε, υπάρχει ένας άλλος τρόπος εκπαίδευσης, με άλλα λόγια, ποιές είναι οι βάσεις της ελευθεριακής παιδαγωγικής;

Μέλη Συνδικάτου Εκπαίδευσης (ΜΣΕ): Βασίζεται κύρια στον Ρουσό και στους θεωρητικούς του αναρχισμού: Μπακούνιν, Κροπότκιν και Προυντόν, που επέδρασαν στις εξελίξεις που ακολούθησαν, για μια κοινωνία αντιεξουσιαστική, ελευθεριακή και αναρχική.

RB: Και ειδικότερα στην ιβηρική χερσόνησο;

ΜΣΕ: Εδώ, στην ιβηρική χερσόνησο, η ελευθεριακή εκπαίδευση τέθηκε σε εφαρμογή στα τέλη του περασμένου αιώνα, με το "Σύγχρονο Σχολείο" του Fransisco Ferrer y Guardia.

RB: Ποιές διαφορές υπήρχαν ανάμεσα σε αυτό και στο αυταρχικό και εκκλησιαστικό σχολείο της εποχής;

ΜΣΕ: Όπως είπαμε, η ιστορική αφετηρία στην ιβηρική χερσόνησο ήταν η δράση του Ferrer y Guardia που γεννήθηκε στην Alella το 1859. Ήταν ένας μεγάλος παιδαγωγός, που βασιζόταν στην επιότητα, το παιδαγωγικό παιχνίδι, τον μη-καταναγκασμό, την κατάρτιση των εξετάσεων, των επιβραβεύσεων και των τιμωριών, στη γνώση της υγιεινής και την άθληση, ενώ επίσης εφάρμοζε την κοινή και μεικτή για τα δύο φύλα και τα προερχόμενα από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις παιδιά εκπαίδευση, την ύπαρξη βιβλιοθηκών στα σχολεία.

RB: Ποιές είναι οι εμπειρίες στην εκπαίδευση κατά τη διάρκεια της επανάστασης του 1936;

ΜΣΕ: Οι εμπειρίες πριν και κατά τη διάρκεια της επανάστασης βασίζονταν στα "ορθολογιστικά σχολεία" που είχαν πρωτοϊδρυθεί από τον Ferrer y Guardia. Αυτά τα σχολεία γεννιόταν στα συνδικάτα και στα ελευθεριακά αθήναια. Στα χωριά, στο μέτωπο, όσοι/ες γνώριζαν τα στοιχειώδη, μοιράζονταν αυτές τις γνώσεις σε σχολεία που στήνονταν πρόχειρα.

Από την άλλη μεριά, δημιουργήθηκαν παιδικοί καταυλισμοί, με παιδιά που έρχονταν ως πρόσφυγες από άλλες περιοχές, ορφανά και μη. Αυτού του τύπου οι καταυλισμοί, δημιουργούνταν με πολλούς στενούς δεσμούς με την φύση.

RB: Ποιές αντίστοιχες εμπειρίες υπήρξαν έξω από την ιβηρική χερσόνησο;

ΜΣΕ: Στην Ευρώπη, υπήρχε η εμπειρία των κοινοτήτων του Αμβούργου, στη Γερμανία, ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικό, βασισμένο στον δάσκαλο-σύντροφο. Όταν ανέλαβε την εξουσία ο Χίτλερ, τις διέλυσε.

RB: Ποιές εμπειρίες υπάρχουν σήμερα και ποιά είναι η δράση σας;

ΜΣΕ: Σήμερα υπάρχουν το νηπιαγωγείο "Pequen@ Companer@" στο Villaverde Alto (στη Μαδρίτη) και το σχολείο "PAEDEIA" στη Merida, που υπάρχουν εδώ και πάνω από 10 χρόνια, με πολλές εμπειρίες.

Σε σχέση με το νηπιαγωγείο, στην αρχή υπήρχαν προβλήματα με τη γειτονιά γιατί όλες οι συντρόφισσες ήταν ελευθεριακές κι από τη CNT, όμως τώρα πια συμμετέχει ολόκληρη η γειτονιά. Βασίζεται στην παιδαγωγική της αυτοεκπαίδευσης και απορρίπτονται οι ετικέτες. Τα γεύματα είναι χορτοφαγικά. Στο τέλος των μαθημάτων, πραγματοποιείται συνέλευση, κατά τη διάρκεια της οποίας

συζητούνται τα επόμενα μαθήματα.

Σχετικά με το σχολείο "PAEDEIA" υπάρχουν πολλές πληροφορίες, βιβλία, όπως για παράδειγμα το "Το σχολείο και η αναρχία", το "Το δικό μας σχολείο" κ.α. Επίσης το περιοδικό "La Lletra A" έχει κάνει ένα μεγάλο σχετικό αφιέρωμα, υπάρχουν videotaínes...

Η εκπαίδευση στο σχολείο "PAEDEIA" είναι πολύ ευρεία, όλοι/ες οι δάσκαλοι/ες είναι

μη-εξουσιαστικοί όλες οι δουλειές γίνονται συλλογικά: προετοιμασία των γευμάτων, καθαριότητα, μελέτη.

Εφαρμόζεται η αυτοδιαχείριση, βασισμένη σε ένα σύστημα ελευθεριακής, αντιεξουσιαστικής εκπαίδευσης, για την αναρχία. Αν και, όπως πολύ καλά το είχε διατυπώσει ο Ricardo Mella "το σχολείο δεν μπορεί να είναι ούτε σοσιαλιστικό, ούτε δημοκρατικό, ούτε αναρχικό, πρέπει όμως να βασίζεται σε μια ευρεία ελευθερία, με μια αναρχική λειτουργία". Πιστεύουμε πως το σχολείο μοιάζει με ένα νησί, αν δεν αλλάξει ολόκληρη η κοινωνία δύσκολα θα μπορέσουν να τεθούν σε εφαρμογή περισσότερα αντίστοιχα σχέδια.

RB: Συγκριτικά με αυτές τις σημερινές εμπει-

ρίες, ποιά είναι η καθημερινότητα για σας, ως ελευθεριακοί εκπαιδευτικοί;

ΜΣΕ: Το είδος της εκπαίδευσης που προσπαθούμε να προσφέρουμε είναι συμμετοχικό και προσβάσιμο, αν και περιορισμένο, αφού πρέπει να χρησιμοποιούνται τα βιβλία και τα προγράμματα της δημόσιας εκπαίδευσης. Πιστεύουμε ότι η δημόσια εκπαίδευση είναι διαφορετική από την ιδιωτική, η

τελευταία είναι περισσότερο εξουσιαστική. Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε τα πρόσφατα παραδείγματα με τις υποχρεωτικές σκολές σε ορισμένα ιδιωτικά σχολεία. Τίθεται επίσης το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης, υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν πως η

ιδιωτική εκπαίδευση θα είναι καλύτερη, πως θα προετοιμάζει καλύτερα τους μαθητές, αφού θα είναι πιο ανταγωνιστική. Χωρίς διάθεση να υπερασπιστούμε την δημόσια εκπαίδευση, ωστόσο οι συνθήκες μάθησης σε αυτήν είναι προτιμότερες.

RB: Θα θέλαμε να μας πείτε ποιές είναι σήμερα οι διεκδικήσεις που προωθείτε, οι προτεραιότητές σας...

ΜΣΕ: Αρχικά, θα θέλαμε να πούμε πως στο Συνδικάτο Εκπαίδευσης της CNT συμμετέχουν τόσο εκπαιδευτικοί όσο και φοιτητές, γιατί το ζήτημα της εκπαίδευσης αφορά όλους και όλες.

Αυτή τη στιγμή το ζήτημα που απασχολεί το συνδικάτο, είναι οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί και η προσωρινότητα στην απασχόλησή τους. Πρόκειται για 17.000 άτομα, που περιφέρονται κάτω από συνθήκες προσωρινότητας από σχολείο σε σχολείο. Αγωνιζόμαστε για εργασιακή σταθερότητα, για αύξηση θέσεων εργασίας, ενάντια στις περικοπές στον προϋπολογισμό, για τριετείς συμβάσεις, για μείωση του αριθμού μαθητών ανά εκπαιδευτικό, γενικά για καλύτερες εργασιακές συνθήκες στον χώρο της εκπαίδευσης.

RB: Ένας ακροατής ρωτάει την άποψή σας σχετικά με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

ΜΣΕ: Η μεταρρύθμιση δημιουργεί διάφορα προβλήματα, με υπερπληθυσμό στις αίθουσες, αντιπαλότητες ανάμεσα στους μα-

θητές που περιορίζονται στη μεσαία εκπαίδευση και αυτούς που επιθυμούν να συνεχίσουν στα ινστιτούτα, ο προϋπολογισμός είναι χαμηλός κλπ. Το συνδικάτο μας έχει εκδόσει ένα φυλλάδιο με τίτλο: "Η επικίνδυνη ιστορία" ενάντια στο διάταγμα για τον τρόπο και το περιεχόμενο της διδασκαλίας της ιστορίας, ένα διάταγμα που προωθεί μια ιστορία ισοπεδωτική και μονολιθική.

Ακροατής: Πιστεύετε πως η μεταρρύθμιση θα λύσει τα προβλήματα της παιδείας;

ΜΣΕ: Δεν προσφέρει καμμία λύση, λύση θα ήταν η εκπαίδευση να σταματήσει να είναι σεξιστική και μιλιταριστική, να μην υπάρχουν διακρίσεις. Αυτή η μεταρρύθμιση στοχεύει στο να διδάσκονται οι μαθητές αυτά που επιλέγει το υπουργείο παιδείας και αυτό δεν είναι λύση. Σχετικά με το διάταγμα για τη διδασκαλία της ιστορίας, ξέρουμε πως προς το παρόν έχει αποσυρθεί και πως θα εκδοθεί ένα καινούργιο, αφού πρώτα ερωτηθεί η γνώμη των κομμάτων. Κατά πάσα πιθανότητα, το συνδικάτο μας θα είναι ενάντια και στο καινούργιο που θα εμφανισθεί. Όσο για το θέμα της στρατιωτικής επιμόρφωσης στα σχολεία, τίποτα δεν είναι σίγουρο σχετικά με αυτό, όλα όσα ακούγονται είναι φήμες.

Η μεταρρύθμιση υποβαθμίζει τη μεσαία εκπαίδευση, προωθεί την εξειδίκευση και τη σύνδεση με την εργασία, παραμερίζει τη φιλοσοφία, τη λογοτεχνία, την ιστορία κλπ, μια εξειδίκευση που θα οξύνει τις πολιτισμικές αντιθέσεις.

RB: Ως εκπαιδευτικοί και ως ελευθεριακοί, ποιές αξίες πιστεύετε πως προωθεί το σύστημα μέσα από τη δημόσια παιδεία, πλάσσοντάς μας την εικόνα μιας ευτυχισμένης κοινωνίας;

ΜΣΕ: Το σύγχρονο καπιταλιστικό σύστημα χρειάζεται άτομα υποταγμένα από νωρίς, έτσι η αρχή της εξουσίας εμφυτεύεται πρώτα στην οικογένεια και στη συνέχεια στο σχολείο. Το τελευταίο, ως θεσμός του κράτους, είναι άκαμπτο και αυστηρό, με νόμους, προγράμματα, ωράρια κτλ. Το σχολείο απομονώνει τα παιδιά, υποτάσσοντάς τα σε ένα τεχνητό σύστημα πειθαρχίας και εκμάθησης θεμάτων ξένων προς την ανάπτυξή τους ως προσωπικότητες, διδάσκοντας τις καθεστωτικές αξίες και συμβάσεις.

Από την άλλη μεριά, η καταπιεστική εκπαιδευτική διαδικασία διδάσκει την ανταγωνιστικότητα, την υποταγή και την προσαρμογή στην καπιταλιστική κοινωνία. Εμείς δεν είμαστε ενάντια στην δημόσια εκπαίδευση σε όλες της τις όψεις, γιατί περιέχει και θετικά στοιχεία, τα οποία θα πρέπει να ενισχυθούν στην κατεύθυνση μιας εκπαίδευσης αντίταρχεις, ελεύθερης και αναρχικής.

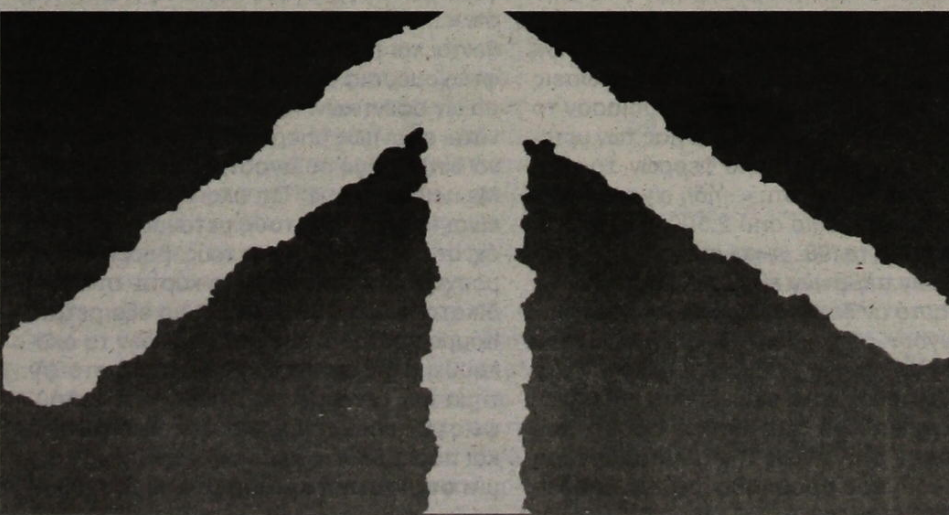
RB: Ποιό θα ήταν το ιδανικό αντιεξουσιαστικό σχολείο;

ΜΣΕ: Πιστεύουμε πως η μορφή του δασκάλου θα πρέπει να εξαφανισθεί μέσα στην Ελευθεριακή Εκπαίδευση, να μετατραπεί σε έναν σύμβουλο που θα απαντά σε ερωτήσεις που θα τίθενται.

Μια σχολική τάξη στην Ελευθεριακή Εκπαίδευση θα μοιάζει με μια κοοπερατίβα, όπου όλα τα ζητήματα θα αντιμετωπίζονται συλλογικά, τα βιβλία θα χρησιμοποιούνται για να τα συμβουλευόμαστε, όλα θα λειτουργούν όπως σε μια κολεκτίβα, εφαρμόζοντας την αυτοδιαχείριση, και φυσικά θα εξαφανιστεί η μορφή του διευθυντή.

RB: Θέλετε να προσθέσετε κάτι;

ΜΣΕ: Θέλουμε να πούμε πως το Συνδικάτο Εκπαίδευσης της CNT της Βαρκελώνης βρίσκεται στην οδό Joaquín Costa στον αριθμό 34, πως το fax και το τηλέφωνό μας είναι το 318-88-34 και πως έχουμε συνέλευση κάθε Παρασκευή στις 9 το βράδυ.

Νησιτικό αρκούδι δεν χορεύει

Το περασμένο Σάββατο, 6 του μηνός, οποία έκπληξη! Στη Γουμένισσα του Κιλκίς μπάτσοι έστησαν χουντογλέντι μόλις μια εβδομάδα μετά τις (υποτίθεται) ποινές για το ανάλογο γλέντι στη Θέρμη. Και οι αστικές εφημερίδες έμειναν άναυδες. Μπάτσοι-ληστές, μπάτσοι-έμποροι ναρκωτικών, μπάτσοι-εκβιαστές, κλπ και τώρα μπάτσοι-χουντικοί!

Όλη η προηγούμενη εβδομάδα ήταν πλήρης από τα κατορθώματά τους.

Ας τα πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η διαφθορά στους μπάτσους δεν είναι καινούργιο φρούτο και ότι έχει φτάσει στον τύπο, πρόκειται για περιστατικά που δεν μπορούσαν να τα κουκουλώσουν, ή για ξεκαθάρισμα λογαριασμών. Στην πραγματικότητα ότι έχει βγει μέχρι τώρα στην επιφάνεια είναι ένα μικρό δείγμα από τη σαπίλα που υπάρχει σε αυτήν την ομάδα...των εργαζομένων!

Μια διαφθορά που όσα μέτρα κι αν παρθούν, οι μπάτσοι ποτέ δεν θα σταματήσουν να τα πιάνουν για τον απλούστατο λόγο ότι έχουν εξουσία, ελέγχουν. Γιατί λοιπόν να αφήσουν σε άλλους κάτι που οι ίδιοι ξέρουν πολύ καλά; Κοροϊδα είναι; Από την άλλη όμως, κάθε φορά όμως που γίνονται πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες προσπαθούν να μας αποδείξουν ότι πρόκειται για μια αισχύρ μειοψηφεία και ότι η πλειονότητα είναι αμέτοχη!

Για αυτό λοιπόν βγαίνουν στο δρόμο και στήνουν μπλόκα για την πάταξη της εγκληματικότητας. Πώς; Μα κυνηγώντας τα "παπάκια"! Είναι εύκολη λεία!

Και έτσι και τα μπόνους παίρνουν με τις κλίσεις που γράφουν και τους παράνομους κυνηγάνε. Οπότε, η έννομος τάξη διασφαλίζεται. Και όποιος αμφισβητήσει την εξουσία τους, (μια εξουσία πλασματική, αφού η πραγματική εξουσία είναι στα χέρια του Κράτους και του Κεφαλαίου, που ακόμα και αν οι ίδιοι στιγμιαία αντιδράσουν, π.χ. με απεργία, θα βάλουν πάλι μπάτσους να τους χτυπήσουν, όπως έγινε στην Κορέα. Αλλά στο τέλος θα παραμείνουν σκυλιά), θα την νιώσουν με το γκλομπ στο κεφάλι και τα δακρυγόνα. Ή στην άλλη περίπτωση, με εκβιασμούς, μαγκιές και μια σφαίρα.

Τα χουντογλέντια, θα ακολουθήσουν και άλλα, δεν είναι τίποτε άλλο από την γενική αντίληψή τους: ότι είμαστε και οι πρώτοι νταήδες! Γνωρίζοντας πολύ καλά ότι στην ουσία θα μένουν ατιμώρητοι, αφού με το πειθαρχικό τους και με τους δικαστές είναι μια κλίκα.

Τα χουντογλέντια με τα τραγούδια και μπαλωθιές δεν είναι παρά το επιστέγασμα της όλης εγκληματικής τους δραστηριότητας. Και οι απαιτήσεις τους, τώρα τελευταία, για αύξηση του μισθού τους, δόθηκαν για να παταχθεί η διαφθορά, δεν τίποτε άλλο παρά η προσπάθειά τους να αρπάξουν ακόμα περισσότερα.

Ύστερα από όλα αυτά βγαίνει ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως και δηλώνει "ότι κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει το ρόλο των αστυνομικών για τη διασφάλιση της νομιμότητας". Μόνο που εμείς μπορούμε!

A.M

Ποδόσφαιρο και ιδεολογία

Αυτές τις μέρες, άρχισε στη Γαλλία το μουντιάλ ποδοσφαίρου. Οι Γάλλοι προβλέπουν 37 δις παγκόσμιας συνολικής τηλεθέασης και 2,5 εκατομμύρια πωλήσεις εισιτηρίων. Δεν έχουν άδικο αυτοί που υποστηρίζουν πως πρόκειται για τη νέα θρησκεία. Μια θρησκεία, που δεν αφήνει σχεδόν κανένα ασυγκίνητο. Η λατρεία για τη μπάλα δεν θα ήταν δυνατό να περάσει απαρατήρητη και να μην χρησιμοποιηθεί κατάλληλα και να καλλιεργηθεί από την εξουσία. Σε μια αλλοτριωμένη κοινωνία, όπως η καπιταλιστική, όπου η εκμετάλλευση γεννά αντιδράσεις η συσσωρευμένη επιθετικότητα που γεννιέται πρέπει να οδηγηθεί σε "ασφαλή" μονοπάτια. Και το ποδόσφαιρο προσφέρει μια ευκαιρία για συγκινησιακή εκτόνωση αυτού του είδους. Εκείνοι που υπόκεινται καταπίεση και εκμετάλλευση, ενθαρρύνονται στο να μην κατευθύνουν την επιθετικότητά τους ενάντια στις αληθινές της αιτίες αλλά αντίθετα να κατευθύνουν μια καταστροφική λύσσα ενάντια στους εαυτούς τους κι ενάντια σε άλλους, οι οποίοι είναι εξίσου θύματα.

Η δύναμη του ποδοσφαίρου για να αποχαυνώνει τις μάζες ώστε να καθοδηγούνται αποτελεσματικότερα, τη χρησιμοποίησε αποτελεσματικά ο Μουσολίνι στο Παγκόσμιο Κύπελλο το 1934, (ενώ αργότερα το '36, ο Χίτλερ χρησιμοποίησε την Ολυμπιάδα για την προπαγάνδα του), γιατί πίστευε ότι "το ποδόσφαιρο βοηθά στην συγκέντρωση μεγάλου πλήθους μέσα σε ένα χώρο κατάλληλο για σκηνοθεσία. Θα μπορούσαν έτσι να ασκηθούν επάνω του μεγάλες πιέσεις, ώστε να διατηρείτε σε παροξυσμό ο μαζικός εθνικιστικός πυρετός". Μια νίκη της ομάδας μας σημαίνει ότι εμείς νικήσαμε. Αν η εθνική ομάδα νικήσει, το εθνικό σύνολο μπορεί να ξαναδώσει στη μάζα ένα μέρος από κείνο τον αυτοσεβασμό ο οποίος συνεχώς τους αφαιρείται.

Ο σύνδεσμος μεταξύ ποδοσφαίρου και εθνικισμού γίνεται ευκολότερος γιατί ο αυ-

τό δεν εκδηλώνεται, τουλάχιστον, ανοικτά ο ταξικός ανταγωνισμός. Παίκτες και θεατές στρατολογούνται από όλες τις τάξεις, κι όλοι βιώνουν κοινά τον ενθουσιασμό.

Η ψευδαίσθηση της δυναμικής του ποδοσφαίρου φαρμάρει την προσπάθεια για μια καλύτερη ζωή, η οποία θα κλονίσει τις υπάρχουσες δομές της εξουσίας. Από την αρχή κιόλας η αστική τάξη έμαθε να χρησιμοποιεί το ποδόσφαιρο σαν μέσο από-πολιτικοποίησης των καταπιεζόμενων. Όταν οι μάζες των βιομηχανικών εργατών στην Αγγλία άρχισαν να αναπτύσσουν ενδιαφέρον για το ποδόσφαιρο, πολλοί Άγγλοι επιχειρηματίες προώθησαν το νέο σπορ, ελπίζοντας ότι θα κρατούσε τους εργάτες μακριά από την πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα. Έτσι λοιπόν, το ποδόσφαι-

ρο και γενικότερα ο "αθλητισμός", προσφέρουν μια ευπρόσδεκτη ευκαιρία για να αποσπάσουν τις μάζες πολιτικά και να μετασχηματίσουν το χειροκροτημά τους για τα αθλητικά αποτελέσματα σε επευφημία του πολιτικού συστήματος.

Σε μια κοινωνία που κυριαρχείται από την λογική της αγοράς, το ποδόσφαιρο δεν θα μπορούσε να μείνει αμέτοχο. Το σύγχρονο ποδόσφαιρο δημιουργεί ανθρώπους που λειτουργούν σαν μηχανές, επινοώντας τεχνικές που υποβιβάζουν σώμα και ψυχή στην κατάσταση της μηχανής. Παράγουν τυποποιημένους ποδοσφαιριστές, άχρωμους και χωρίς ατομικό γούστο. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα παραμορφωμένα ανθρώπινα όντα με αλλοτριωμένες προσωπικότητες. Ακολουθώντας τα Τεϋλοριστικά διατάγματα, τα προγράμματα προπόνησης διαιρούν τις κινήσεις που απαιτούνται για τον άριστο έλεγχο της μπάλας στα συστατικά τους μέρη. Ύστερα συναρμολογούνται για να δημιουργήσουν στον αγώνα την τέλεια ορθολογικοποιημένη ποδοσφαιρική τεχνική. Είναι σαφές ότι η ισοροπία μεταξύ των ατομικών αναγκών των παικτών και των συμφερόντων της ομάδας έχει μεταβληθεί προς όφελος της τελευταίας. Το στοιχείο του παιχνιδιού στο σύγχρονο ποδόσφαιρο έχει πλέον εξαφανιστεί. Το στοιχείο αυτό ενυπάρχει μόνο αν απο-

σπαστεί από την πίεση του επαγγελματισμού και παίζεται ιδιωτικά από μια ομάδα φίλων.

Το ποδόσφαιρο σήμερα είναι σχεδιασμένο και κατευθυνόμενο να δουλεύει, όπως οι άλλες εκδηλώσεις της πολιτιστικής βιομηχανίας: να ταυτίσει τους ανθρώπους με τις υπάρχουσες αξίες και τις κοινωνικές συνθήκες. Όλη η ανάρμοστη συμπεριφορά προγράφεται στον αγωνιστικό χώρο, όπου ο κοφφορμισμός σφυρηλατείται βαθιά στην ψυχή.

A.M.

Βασιλική περιποίηση μεταναστών...

Από την Δευτέρα-1η Ιουνίου και για μία εβδομάδα, 60 περίπου αλβανοί εργάτες γης, στην κοινότητα Βασιλικών Θεσσαλονίκης, προχώρησαν σε πολύωρη αποχή από τις εργασίες στα χωράφια της περιοχής, ζητώντας από τους «εργοδότες» τους αύξηση του ημερομισθίου κατά 1.000 δραχμές. Μεροκάματο των 4.000 δραχμών ημερησίως για απασχόληση στην καλύτερη των περιπτώσεων-δέκα ωρών. Το περασμένο όμως Σαββατοκύριακο-μετά από έκκληση του κοινοτάρχη-κατέφθασαν στην περιοχή αστυνομικές δυνάμεις και άντρες της διεύθυνσης αλλοδαπών, οι οποίοι απειλήσαν με μαζικές συλλήψεις και απελάσεις τους αλβανούς σε περίπτωση που δεν επιστρέψουν στις εργασίες τους. Οι αγρότες που απασχολούν τους αλβανούς στα χωράφια τους, σε δηλώσεις τους στα ΜΜΕ (τα οποία παρουσίασαν το θέμα ως κακέκτυπο της απεργίας των μεταναστών στον αγ. Γεώργιο Φερρών, τον Βόλου) υποστήριξαν ότι: «...ήδη είχαμε αυξήσει το ημερομίσθιο από 2.500 δραχμές το '97 σε 3.000 το '98...», και συνεπώς «...το αίτημα των αλβανών είναι απαράδεκτο...», «...γι αυτό αν δεν τους αρέσει να σηκωθούν να φύγουν, υπάρχουν πολλοί αλβανοί που θα δουλέψουν και με δυο χιλιάδικα!». Οι αγρότες αυτοί, είναι εκείνοι που επί μήνες στήνανε μπλόκα στις εθνικές οδούς, που ζητούσαν εναγωνίως την συμπαράσταση του λαού, που προσπαθούσαν να αποδεί-

ξουν με κάθε τρόπο και μέσο το δίκιο τους. Τότε ήταν οι καταπιεζόμενοι, αυτοί που διεκδικούσαν την αξιοπρέπεια στη ζωή τους, μερικά χρήματα παραπάνω για αυτούς και τις οικογένειες τους. Ήταν αυτοί που συγκρούονταν με τις δυνάμεις καταστολής στη διάρκεια των «επιχειρήσεων βουλκανιζατέρ», αυτοί που καταδικάζαν το αστυνομικό κράτος του Σημίτη. Σήμερα, μόλις λίγους μήνες μετά τις κινητοποιήσεις τους, ζητούν την συνδρομή της αστυνομίας, ενάντια σε ανθρώπους που ζητούν λίγη αξιοπρέπεια στη ζωή τους, λίγα χρήματα παραπάνω, ούτε και το βασικό μεροκάματο. Σήμερα είναι εκείνοι που με ένα χιλιάρικο «αγοράζουν σύγχρονους δούλους», λέγοντας ότι «...και πολλά τους δίνουμε, όλη μέρα κάθονται και τσιμπολιάζουν στα χωράφια...». Η φτωχομεσαία αγροτιά σε ρόλο φτωχομεσαίων αφεντικών. Και το ερώτημα που γεννάται είναι πώς μπορεί να σταθεί κανείς ξανά δίπλα τους σε αγροτική κινητοποίηση; Με ποιούς όρους; Ότι όλοι οι αγρότες δεν είναι ίδιοι; Και με τους μετανάστες; Λέμε όχι στο «τσουβάλιασμα» τους-βάσει του νομοσχεδίου για την πράσινη κάρτα-στα συνδικάτα, από το γνωστό και μη εξαιρεταίο Κόμμα. Ωστόσο, αυτό το «όχι» δεν το ακολουθεί καμμία συνολική απάντηση στο ζήτημα των μεταναστών. Σποραδικές εκλάμψεις με πορείες, προκηρύξεις, εκδηλώσεις και παρεμβάσεις κάθε είδους. Όμως καμμία ουσιαστική κριτική στο νομοσχέδιο,

στο διπλό ρόλο των ΜΜΕ, των αυτόκλητων και τυχαρπαστών αντιρατσιστών, στην δική μας αδυναμία να μιλήσουμε σήμερα για όσα ισχυριζόμαστε ότι θα συμβούν, και τα οποία τελικά συμβαίνουν. Ναι, είμαστε δίπλα στους μετανάστες, όπως είμαστε δίπλα σε κάθε αγωνιζόμενο τμήμα της κοινωνίας. Αυτό όμως δε φτάνει. Πρέπει να γίνουμε και μέλη αυτών των αγώνων, όχι παράλληλα όμως, της πρώτης γραμμής. Της γραμμής της σύγκρουσης, αρχικά με τις αγκυλώσεις μας, και κατά κύριο λόγο με τον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό και τους μηχανισμούς του, που γεννούν όλα αυτά τα φαινόμενα.

Την ώρα που γραφόταν αυτό το κείμενο, έφθανε η είδηση της καταδίκης σε δεκαετή κάθειρξη, του 70χρονου αγρότη από την Καβάλα, ο οποίος το Σεπτέμβριο του '97 είχε κυνηγήσει ομάδα αλβανών και είχε εκτελέσει με καραμπίνα, το 17χρονο Μέκα Γκασμέτ (το πτώμα του οποίου επιχείρησε να θάψει σε χωράφι με καλαμπόκια), επειδή του «κλέβανε» σταφύλια από το χωράφι του. Δέκα χρόνια, για δέκα σταφύλια...Χθες, ήταν καρπούζια κι αυγά, σήμερα σταφύλια, αύριο ίσως ο «ελληνικός» αέρας που αναπνέουν οι μετανάστες, χωρίς να τον πληρώνουν!

Σ.Κ.

Η βιομηχανία θανάτου του απαρτχάιντ

Ένα νοτιοαφρικανικό εργα-στήριο, που εμφανιζόταν επίσημα ως απλή εμπορική επιχείρηση, ήταν στην πραγματικότητα μια μικρή βιομηχανία τοξικών αντικειμένων με τα οποία οι ρατσιστικές κυβερνήσεις δολοφονούσαν τους πολιτικούς αντιπάλους τους.

Όπως αποκάλυψε ο Schalk van Rensburg, πρώην διευθυντής της Roodplaat Research Laboratories, η εταιρία παρήγαγε περισσότερα από πεντακόσια δολοφονικά προϊόντα, ανάμεσα στα οποία ήταν δηλητηριασμένες σοκολάτες, τσιγάρα με τον ιδίο του άνθρακα και ούισκι με ζιζανιοκτόνο.

«Θα 'λεγα πως το 95% απ' ό,τι γινόταν ήταν για μυστικές επιχειρήσεις. Μέσα σε πέντε χρόνια, η RRL παρήγαγε περισσότερα από πεντακόσια είδη, πολλά σε μικρές ποσότητες ικανές να σκοτώσουν λίγους μόνο ανθρώπους», δήλωσε στην Επιτροπή για την Αλήθεια και την Εθνική Συμφιλίωση, που αυτή την εβδομάδα ερευνούσε σχετικά με το πρόγραμμα χημικού και βιολογικού πολέμου του απαρτχάιντ.

Αυτά τα υλικά χρησιμοποιήθηκαν για πολλές δολοφονίες μαύρων και λευκών αντιπάλων του καθεστώτος. Μια συνηθισμένη μέθοδος ήταν ο εμποτισμός ρούχων του θύματος σε τοξική ουσία που επέφερε το θάνατο. Κάποιες δολοφονίες φαίνονταν σα δάγκωμα φιδιού. Επιχειρήθηκε επίσης να αποσταθεροποιηθεί η διανοητική κατάσταση του Νέλσον Μαντέλα με τη χορήγηση θάλλιου. Ο van Rensburg κατέθεσε ότι ο τότε προϊστάμενός του, δρ. Wouter Basson, του είπε πως θάλλιο είχε δοθεί και στον Μπίκο, πριν το θάνατό του στη φυλακή. Ένα άλλο πρόγραμμα είχε ως στόχο τη μείωση της ανθρωπίνης γονιμότητας. Υποτίθεται πως θα χρησιμοποιούσε στους αντάρτες της Ουνιτά, επειδή οι γυναίκες μαχητές είχαν πολλές ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες, καθώς και σε στρατόπεδα προσφύγων, στην πραγματικότητα όμως θα εφαρμόζονταν στο σύνολο του μαύρου πληθυσμού της Νότιας Αφρικής.

Άλλος επιστήμονας κατέθεσε πως στις τελευταίες μέρες του απαρτχάιντ, η κυβέρνηση είχε παραγγείλει περισσότερο από ένα τόνο έκσταζι (!) για να το χρησιμοποιήσει για καταστολή διαδηλώσεων. Οι καταθέσεις συνεχίζονται.

Νιγηρία:

Ο θάνατος ενός τυράννου

Το πρωί της Δευτέρας 8 Ιουνίου, ο στρατηγός Σανί Αμπάτσα, δικτάτορας της Νιγηρίας, πέθανε από καρδιακή προσβολή, σε ηλικία 54 ετών. Αντικαταστάτης του ορίστηκε ο αρχηγός του γενικού επιτελείου Αμπντουσάλαμ Αμπουμπακάρ. Ο Αμπάτσα βρισκόταν στην εξουσία από το 1993, όταν ανέτρεψε αναίμακτα τον προηγούμενο δικτάτορα της Νιγηρίας, Ιμπακίμ Μπαγκανγκίντα, του οποίου ήταν από τους στενότερους συνεργάτες. Η διακυβέρνησή του χαρακτηρίστηκε από τη σκληρότητα και την έλλειψη ανεκτικότητας προς οποιοδήποτε θεωρούσε ότι τον αμφισβητούσε. Χαρακτηριστικό είναι ότι όταν τον Σεπτέμβριο δημοσιογράφοι των περιοδικών Tell και The News ανέφεραν για πρώτη φορά πως η κατάσταση της υγείας του δεν ήταν καλή, ακολούθησε μαπαράζ συλλήψεων, ενώ κάποιιοι διέφυγαν στο εξωτερικό, φοβούμενοι για τη ζωή τους. Αυτή τη στιγμή, παραμένουν στη φυλακή δώδεκα στελέχη της Tell.

Ο Αμπάτσα γεννήθηκε το 1943, στο βορρά της Νιγηρίας. Είχε συμμετοχή σε όλες τις στρατιωτικές κυβερνήσεις που διαδέχθηκαν η μία την άλλη τα τελευταία χρόνια στην εξουσία. Αυτός ήταν που ανακοίνωσε από τη νιγηριανή κρατική τηλεόραση το πραξικόπημα που ανέτρεψε την τελευταία πολιτική κυβέρνηση της χώρας, το 1983. Δύο χρόνια αργότερα, ο ίδιος ανακοίνωσε την αντικατάσταση του στρατηγού Μπουχάρι από τον επίσης στρατηγό Μπαγκανγκίντα, ο οποίος του έδωσε τη θέση του υπουργού Άμυνας. Το 1993, η χούντα προκήρυξε εκλογές, που όμως ακύρωσε όταν έγινε φανερό πως τις κέρδιζε ο Μοσούντ Αμπιόλα. Μέσα στην αναταραχή που προκάλεσε αυτή η απόφαση, ο Αμπάτσα επωφελήθηκε για να ανατρέψει τον Μπαγκανγκίντα. Αρχικά, υπήρξαν κάποιες ελπίδες πως θα επέτρεπε τη μετάβαση της εξουσίας σε πολιτική κυβέρνηση, καθώς συναντήθηκε με τον Αμπιόλα και υποσχέθηκε δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις.

Στην πραγματικότητα, κατάργησε τους περισσότερους δημοκρατικούς θεσμούς και κυβέρνησε τη χώρα με σιδερένια πυγμή μέχρι το θάνατό του. Ο Αμπιόλα καταδικάστηκε για προδοσία και φυλακίστηκε το 1994, όταν δήλωσε πως βάσει του αποτελέσματος των εκλογών είναι πρόεδρος της Νιγηρίας. Με βιαιότητα καταστάληκαν και οι απεργίες και διαδηλώσεις με αίτημα την αναγνώριση του αποτελέσματος των εκλογών, τον ίδιο χρόνο.

Στο στόχαστρο του Αμπάτσα βρέθηκαν τόσο πολιτικοί, υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εκπρόσωποι μειονοτήτων, όπως οι εννέα Ογκόνι που απαγχονίστηκαν το 1995, επειδή αντιστέκονταν στην υποβάθμιση της γης τους από τη Shell και τις άλλες εταιρίες πετρελαίου, από τις οποίες εξαρτάται ολοκληρωτικά η οικονομία της χώρας, όσο και στρατιωτικοί. Εκατοντάδες στρατιωτικοί συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν σε πολύχρονες φυλακίσεις για απόπειρα πραξικοπήματος το 1995 και 1997, μετά από μυστικές δίκες, και μερικοί από αυτούς έχουν ήδη πεθάνει στη φυλακή από τις κακουχίες. Ακόμη και ο συγγραφέας Γουόλε Σογίνκα, που κέρδισε το βραβείο Νόμπελ το 1986, αναγκάστηκε να διαφύ-

γει στο εξωτερικό το 1994, δηλώνοντας πως η χώρα «γυρνάει στο μεσαίωνα». Τελικά, καταδικάστηκε ερήμην για προδοσία.

Η αυταρχικότητα και σκληρότητα του Αμπάτσα του στοίχισαν τη διεθνή απομόνωση, ειδικά μετά την εκτέλεση του Ken Saro Wiwa και των άλλων οκτώ Ογκόνι. Τα τελευταία δύο χρόνια, προσπάθησε να απαλύνει αυτή την εικόνα με παρεμβάσεις για τον τερματισμό του εμφυλίου στη Λιβερία και την εκδίωξη των πραξικοπηματιών στη Σιέρα Λεόνε. Στο εσωτερικό, είχε ανακωινώσει προεδρικές εκλογές για τον Αύγουστο, ώστε να αποκτήσει η Νιγηρία δημοκρατική κυβέρνηση. Πριν μερικούς μήνες, πάντως, και τα πέντε νόμιμα πολιτικά κόμματα της χώρας τον όρισαν υποψήφιο τους. Κάθε σχόλιο περιπτεύει...

...και η άνοδος ενός άλλου;

Στη λακωνική ανακοίνωση που γνωστοποίησε το θάνατο του Αμπάτσα, αναφερόταν και ο ορισμός του στρατηγού Αμπντουσάλαμ Αμπουμπακάρ ως διαδόχου του στην εξουσία. Οι ξένες κυβερνήσεις τον αντιμετώπισαν συγκρατημένα θετικά. Ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Τζέιμς Ρούμπιν,

δήλωσε πως οι Η.Π.Α. τον θεωρούν «πιο ικανό από τον Αμπάτσα για να πραγματοποιήσει τη μετάβαση στη δημοκρατία». Η Κοινή Επιτροπή Δράσης, όμως, συνασπισμός αντιπολιτευόμενων ομάδων, δεν σκοπεύει να του δώσει περίοδο χάριτος. Κάλεσε ημέρα κινητοποιήσεων με την ευκαιρία της πέμπτης επετείου των ακυρωμένων εκλογών του 1993 για την Παρασκευή 12 Ιουνίου, και απηύθυνε έκκληση στο εξωτερικό για αυστηρές κυρώσεις κατά της Νιγηρίας, όπως εμπάργκο στο πετρέλαιο.

Ο Αμπουμπακάρ, στον παρθενικό λόγο του, δήλωσε πως θα συνεχίσει το έργο του προκατόχου του, ενώ δεν έκανε καμία αναφορά στους εκατοντάδες πολιτικούς κρατούμενους. Οι πολιτικές και στρατιωτικές αρχές απαγόρευσαν τις διαδηλώσεις του Σαββάτου, ενώ ο κυβερνήτης της πρωτεύουσας Λάγος προειδοποίησε τους επίδοξους διαδηλωτές πως ίσως προκαλέσουν σκληρή αντίδραση βγαίνοντας στους δρόμους. Γι' αυτό τους σύστησε να απέχουν από διαμαρτυρίες και να θρηνησουν τον θάνατόν (!). Είναι ήδη φανερό πως οι στρατιωτικοί δεν προτίθενται να αλλάξουν μεθόδους.

Σαρίν κατά λιποτακτών του Βιετνάμ

Την Κυριακή, μεταδόθηκε από το CNN ρεπορτάζ, σύμφωνα με το οποίο σε επιχείρηση ανωρθόδοξου πολέμου στο Λάος, κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ, χρησιμοποιήθηκε το νευροπαραλυτικό αέριο σαρίν. Το γεγονός παραδέχτηκε και ο τότε αρχηγός του γενικού επιτελείου των αμερικανικών δυνάμεων, Τόμας Μούρρερ, συμπληρώνοντας πως η χρήση του είχε εγκριθεί από τον πρόεδρο Νίξον, που είχε υπογράψει συνθήκη περιορισμού των χημικών όπλων και υποστήριζε την τακτική να μην κάνουν οι Η.Π.Α. πρώτες χρήση χημικών όπλων.

Η εκπομπή αναφέρεται σε συγκεκριμένη επιχείρηση κατά αμερικάνων λιποτακτών που είχαν καταφύγει σε ένα χωριό στο Λάος. Η αμερικανική δύναμη αποτελούνταν από 16 μέλη της επίλεκτης «Ομάδας Μελετών και Παρατηρήσεων», που διεξήγαγε ενέργειες ανωρθόδοξου πολέμου και είχε πρόσβαση σε κάθε είδους όπλο, εκτός από πυρηνικά, πλαισιωμένη από ντόπιους μισθοφόρους. Οι κομάντος της «Επιχείρησης Ούριος Άνεμος», όπως λεγόταν, ήταν εφοδιασμένοι με ειδικές μάσκες χημικού πολέμου και ατρόπνη, που είναι αντίδοτο για τα νευροτοξικά αέρια.

Όταν οι κομάντος έφτασαν στην περιοχή, έγιναν γρήγορα αντιληπτοί και βρέθηκαν καθηλωμένοι για τρεις μέρες. Τότε, ειδοποιήθηκε η αεροπορία να βομβαρδίσει με αέρια το χωριό, όπως και έγινε. Οι άνθρωποι άρχισαν να παθαίνουν σπασμούς και να κάνουν εμετό. Το επόμενο πρωί, οι αμερικάνοι εισέβαλαν στο χωριό και το κατέστρεψαν μέσα σε δέκα λεπτά, σκοτώνοντας περισσότερους από εκατό άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Ανάμεσά τους ήταν και δέκα ως είκοσι αμερικάνοι λιποτάκτες. Το σαρίν χρησιμοποιήθηκε και για να καλύψει την αποχώρησή τους. Οι μάσκες μερικών ήταν σε κακή κατάσταση και εμφάνισαν κι αυτοί συμπτώματα προσβολής από τοξικά αέρια, αν και οι έλικες των ελικοπτέρων, που προογειώνονταν για να τους παραλάβουν, το σκόρπιζαν.

Ο επικεφαλής της ομάδας, Γιουτζίν Μακάρλεϊ, αρνήθηκε ότι είχε στόχο την εξόντωση των λιποτακτών και ισχυρίστηκε πως βρέθηκαν τυχαία κοντά στο χωριό. Ανώτεροι αξιωματικοί, όμως, επιβεβαίωσαν πως αντικείμενο της επιχείρησης «ούριος άνεμος» ήταν η εξόντωση λιποτακτών.

Την επόμενη μέρα από τη μετάδοση της εκπομπής, ο υπουργός Άμυνας των Η.Π.Α., Γουίλιαμ Κοέν, δήλωσε πως διέταξε έρευνα σχετικά με το περιστατικό. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο του Πενταγώνου, έχει δοθεί υψηλή προτεραιότητα στην έρευνα αυτή και πρόκειται να εξεταστούν και απόρρητα αρχεία.

Ο ίδιος ο Κοέν, πάντως, πρόσθεσε ότι δεν είδε «αξιόπιστα στοιχεία που επιβεβαιώνουν το ρεπορτάζ», χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν, και πως υπάρχουν αντίθετα στοιχεία, αν και δεν τα ανέφερε. Αυτό το ανέλαβαν «κύκλοι» του Πενταγώνου που υποστήριξαν ότι με βάση τα επίσημα στοιχεία, κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ υπήρξαν μόνο δύο λιποτάκτες, από τους οποίους ο ένας γύρισε αργότερα στις Η.Π.Α. και φυλακίστηκε, και ο άλλος σκοτώθηκε από τους Κόκκινους Χμερ στην Καμπότζη, το 1974 ή 1975! Άλλο επιχείρημα ήταν ότι αν και η αμερικανική αεροπορία είχε στη διάθεσή της στις Η.Π.Α. βόμβες με σαρίν, δεν υπάρχουν επίσημα έγγραφα μεταφοράς τέτοιων όπλων στη Νοτιοανατολική Ασία. Το τρίτο ήταν πως το σαρίν δεν αντιμετωπίζεται επαρκώς μόνο με μάσκες, αλλά απαιτεί και ειδικές στολές, που δε διέθεταν οι κομάντος, αλλά παρόλα αυτά, επέζησαν από δύο εκθέσεις στο αέριο. Υπενθυμίζεται πως τέτοιου τύπου αέριο είχε χρησιμοποιηθεί και στην επίθεση στον υπόγειο του Τόκιο το 1995, από οπαδούς θρησκευτικής αίρεσης.

Μεξικό: επιθέσεις του στρατού

**Τετάρτη 10 Ιούνη
Επίθεση
στον ζαπατιστικό δήμο
El Bosque**

**Κυριακή 7 Ιούνη
Επίθεση
στην κοινότητα Charco
της πολιτείας Guerrero**

Σφαγές στην Κολομβία

Το Σάββατο 6 Ιούνη έγινε γνωστή η καταγγελία των χωρικών του Murindo, μιας περιοχής απομονωμένης και χωρίς συγκοινωνία, για την πραγματοποίηση μαζικής σφαγής από τον κολομβιανό στρατό.

Στην επιστολή των χωρικών, αναφέρεται πως δολοφονήθηκαν πάνω από 40 άτομα, ενώ γύρω στους 500 εγκατέλειψαν τα σπίτια τους για να γλυτώσουν. Όταν έγιναν γνωστές οι καταγγελίες, συγκροτήθηκε μια επιτροπή αποτελούμενη από την περιφερειακή κυβέρνηση, την εισαγγελία και το υπουργείο δικαιοσύνης για να ερευνηθούν οι καταγγελίες, όμως, όπως ανακοινώθηκε, η επιτροπή τελικά δεν θα μεταβεί στην περιοχή, "γιατί ο στρατός δήλωσε πως δεν μπορεί να εγγυηθεί την προστασία της σωματικής ακεραιότητας των μελών της". Η σφαγή πραγματοποιήθηκε σε διάφορες φάσεις ανάμεσα στις 27 και τις 29 Μάη, στις τοποθεσίες La Isla, Guaguas, Canal και Bartolo, γύρω από το ποτάμι Murindo, από παραστρατιωτικούς, μέλη ταυτόχρονα του κολομβιανού στρατού (γι' αυτό άλλωστε ο στρατός πέτυχε την αναβολή της μετάβασης της επιτροπής, μέχρι να εξαφανίσει τα ίχνη της δράσης των "παραστρατιωτικών-στρατιωτών").

Ο διοικητής της 4ης ταξιαρχίας, Carlos Ospina Ovalle, δήλωσε, μέσα σε μια έκρηξη κυνισμού, πως "ο στρατός γνώριζε για τη σφαγή αλλά δεν έκανε τίποτα".

Στο μεταξύ, έγινε γνωστό πως τελικά δολοφονήθηκαν τα 25 άτομα που είχαν απαγάγει στις 16 Μαΐου από την πόλη Barrancabermeja μέλη των αυτοαποκαλούμενων "Αγροτικών Ομάδων Αυτοάμυνας της Uraba και της Cordoba".

Πίσω από αυτό το όνομα κρύβονται ομάδες παραστρατιωτικών που εξοπλίζονται από κτηνοτρόφους και επιχειρηματίες και έχουν την υποστήριξη μελών του κοινοβουλίου, που φτάνουν σε σημείο να ζητούν να τους αναγνωριστεί πολιτικός χαρακτήρας.

Στην περιοχή της Barrancabermeja υπάρχει επιρροή της Εργατικής Συνδικαλιστικής Ένωσης, (που πρόσκειται στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Κολομβίας) και έχουν σημειωθεί αλληλέγγυες επιθέσεις παραστρατιωτικών με στόχο την τρομοκράτηση του πληθυσμού. Η δράση των παραστρατιωτικών πολλαπλασιάστηκε κατά τη διάρκεια των κυβερνήσεων του Cesar Gaviria και του Ernesto Pizano, ενώ μεγάλη συμμετοχή στην ενίσχυση των συγκεκριμένων ομάδων είχε ο Alvaro Uribe Velez, κυβερνήτης της επαρχίας της Antioquia, ο οποίος τώρα, μετά την ολοκλήρωση της ευγενούς αποστολής του, εντρυφεί σε σπουδές στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης στην Αγγλία.

Την Τετάρτη 10 Ιούνη, περισσότεροι από χίλιοι στρατιώτες και άντρες της ασφάλειας επιτέθηκαν στον αυτόνομο δήμο El Bosque στην Chiapas. Ο απολογισμός της επίθεσης ήταν οχτώ νεκροί -εφτά χωρικοί και ένας αστυνομικός- πέντε χωρικοί και τέσσερις στρατιώτες τραυματίες από σφαίρες, 57 συλλήψεις κι ένα κατεστραμένο ελικόπτερο της ασφάλειας.

Όλα ξεκίνησαν λίγο πριν τα ξημερώματα, όταν οι κυβερνητικές δυνάμεις έφτασαν στην περιοχή του εξεγερμένου ζαπατιστικού δήμου. Χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες. Η πρώτη κατέλαβε το δημαρχείο του οικισμού San Juan de la Libertad, όπου από το 1995 στεγαζόταν το αυτόνομο συμβούλιο. Πραγματοποιήθηκαν 4 συλλήψεις επιτόπου. Η δεύτερη ομάδα επιτέθηκε στον οικισμό Union Congreso, όπου έγιναν οι σφοδρότερες αψιμαχίες. Η μόνη πηγή πληροφοριών για τα γεγονότα στο Union Congreso είναι η ανακοίνωση της κυβέρνησης (στην περιοχή δεν επιτρέπεται η πρόσβαση σε δημοσιογράφους). Σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση σκοτώθηκαν 7 χωρικοί "πέντε από τους οποίους φορούσαν στολές παρόμοιες με αυτές του EZLN" και δύο τραυματίστηκαν. Σκοτώθηκε επίσης ένας αστυνομικός και τραυματίστηκαν τέσσερις στρατιώτες, συνελήφθησαν 24 άτομα και κατασχέθηκαν όπλα και μολότωφ.

Οι υπόλοιποι συλληφθέντες ήταν αποτέλεσμα της επίθεσης των κυβερνητικών στον οικισμό Chavajeval. Και σε αυτόν τον οικισμό οι κυβερνητικοί έκαναν χρήση όπλων -και μπαζούκας- αλλά οι κάτοικοι δεν προέβλεψαν ένοπλη αντίσταση. Στο Chavajeval επιτράπηκε η είσοδος δημοσιογράφων, όχι όμως διεθνών μέσων. Μετά την ολοκλήρωση της στρατιωτικής επιχείρησης, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι η επίθεση έγινε για να "επιβληθεί η νομιμότητα". Σύμφωνα με την ανακοίνωση της κυβέρνησης "τα βίαια επεισόδια που συνέβαιναν τον τελευταίο καιρό στην περιοχή του El Bosque είχαν ως στόχο να προκαλέσουν μια κατάσταση ανάλογη με εκείνη που οδήγησε στα γεγονότα στην κοινότητα του Ακτεάλ, με στόχο να επιρρίψουν τις ευθύνες στην κυβέρνηση και τις δυνάμεις ασφάλειας, ώστε οι τελευταίες να εμποδιστούν στο να αποκαταστήσουν το κράτος δικαίου".

Μετά την ολοκλήρωση της επίθεσης, εγκαταστάθηκαν στις γύρω κοινότητες 10 στρατιωτικά μπλόκα στα οποία πραγματοποιείται εξονυχιστικός έλεγχος σε όσους μετακινούνται στην περιοχή.

Από κυβερνητικές πηγές διέρευσε πως ο επόμενος εξεγερμένος αυτόνομος δήμος που θα διαλυθεί από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς θα είναι ο δήμος του San Andrés Sacam'chen, τόπος όπου είχαν πραγματοποιηθεί οι συνομιλίες ανάμεσα σε εκπροσώπους των ζαπατίστας και ινδιάνικων οργανώσεων με εκπροσώπους της κυβέρνησης τον Απρίλη του 1995.

Τη Κυριακή 7 Ιούνη, εκατοντάδες κυβερνητικοί στρατιώτες επιτέθηκαν στην κοινότητα Charco της πολιτείας Guerrero, όπου σύμφωνα με πληροφορίες της ασφάλειας θα πραγματοποιούνταν συνάντηση μελών της αντάρτικης οργάνωσης EPR με εκπροσώπους 15 γειτονικών κοινοτήτων, που κατοικούνται από ινδιάνους mixtecos. Οι κυβερνητικοί στρατιώτες περικύκλωσαν το σχολείο της κοινότητας, όπου σύμφωνα με τις πληροφορίες τους κοιμόνταν οι αντάρτες του EPR και ινδιάνοι της περιοχής.

Στη συνέχεια άρχισαν να βάλουν ενάντια στο κτίριο με όπλα μεγάλου διαμετρήματος. Όταν σταμάτησαν οι πυροβολισμοί, μέσα στο κτίριο υπήρχαν 11 νεκροί (σύμφωνα με την ανακοίνωση της κυβέρνησης όλοι τους αντάρτες του EPR) και πέντε τραυματίες, οι οποίοι συνελήφθησαν μαζί με 17 άλλα άτομα, όλοι τους ινδιάνοι.

Διαλύθηκε η Εθνική Επιτροπή Διαμεσολάβησης (CONAI)

Την ίδια ημέρα με τη σφαγή στην πολιτεία Guerrero, ο επίσκοπος της Chiapas Samuel Ruiz ανακοίνωσε τη διάλυση της Εθνικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης (CONAI). Η CONAI είχε δημιουργηθεί τον Οκτώβρη του 1994.

Ο Samuel Ruiz, στην ανακοίνωση της διάλυσης της επιτροπής, τόνισε πως "η κυβέρνηση δεν επιθυμεί το διάλογο, κι αυτό φαίνεται 1) από την αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση στις ινδιάνικες κοινότητες, ιδιαίτερα μετά τη σφαγή στο Ακτεάλ 2) τον πολλαπλασιασμό των παραστρατιωτικών οργανώσεων που δρουν με πλήρη ατιμωρησία 3) την μη-εφραμογή ρων συμφωνιών του San Andrés 4) την κλιμάκωση των επιθέσεων ενάντια στους αυτόνομους δήμους και την απόφαση για επαναπροσδιορισμό των δήμων στην Chiapas 5) την τραγική κατάσταση των εκτοπισμένων και των φυλακισμένων υποστηρικτών του EZLN και 6) τις συνεχείς επιθέσεις ενάντια στην CONAI".

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας καλεί ανοιχτή συνάντηση για διοργάνωση κινητοποιήσεων. Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 14 Ιούνη, στις 8.00μμ, στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο "Ναυτίλος".

Από την επίθεση στο El Bosque

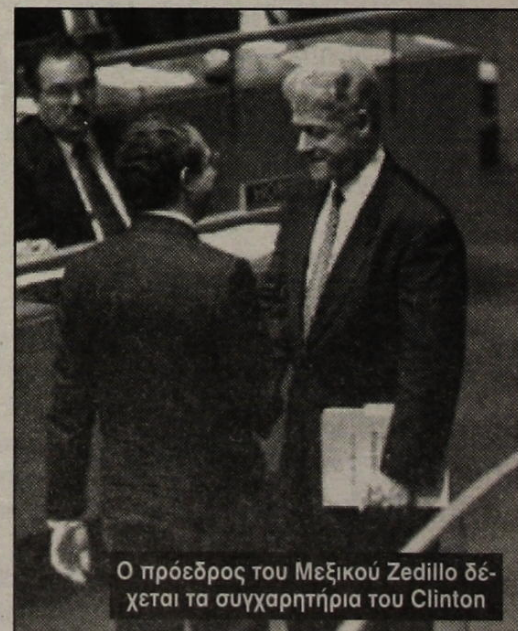
Από την επίθεση στο El Bosque

Οι νεκροί μεταφέρονται...

...και στοιβάζονται σε φορτηγά

Ο πρόεδρος του Μεξικού Zedillo δέχεται τα συγχαρητήρια του Clinton

R. W. Fassbinder: η οθόνη-καθρέφτης

Στις 10 Ιούνη του 1982 πέθανε ένας καταγραφάς "ανθρώπων που μιμούνται ζωές άλλων", ο σκηνοθέτης Reiner Werner Fassbinder. Στα 37 χρόνια της ζωής του (είχε γεννηθεί στις 31 Μαΐου του 1945) ανέπτυξε μια πλούσια, όσο και αμφιλεγόμενη καλλιτεχνική δραστηριότητα.

"Μου φαίνεται πως το πιο σημαντικό είναι να προκαλέσουμε δυσφορία για τους αστικούς θεσμούς."

R. W. Fassbinder

Και πράγματι, κατά τη διάρκεια της δεκαπεντάχρονης πορείας του στο χώρο του κινηματογράφου και του θεάτρου, έκανε ακριβώς αυτό. Ξεκίνησε το 1966 με τις δύο μικρού μήκους ταινίες το "Ο αλήτης" και το "Το μικρό χάος" και το 1967 με την είσοδο του στο θεατρικό σχήμα "Θέατρο δράσης", μια ομάδα που απέφυγε το μίζερο θέλω-αλλά-δεν-μπορώ στυλ των άλλων μικρών θιάσων και βασιζόταν στη συλλογική δράση. Μετά τη διάλυση αυτού του σχήματος, ο Fassbinder μαζί με άλλα δέκα μέλη της παλιάς του ομάδα, μεταξύ των οποίων και η Χ. Συγκούλα, ιδρύουν το Antiteater. Η νέα αυτή ομάδα προσπάθησε κατά πολύ να σπάσει τα κλισέ στο χώρο του θεάτρου. Μετά τις αρνητικές εμπειρίες του τύπου: "Ο κόσμος δεν (μας) ακούει", που είχε αποκτήσει με το πείραμα του θεάτρου δρόμου, σχεδίαζε αρχικά να παίξει το Μόκινγκτον για τους εργάτες στα διαλείμματα της δουλειάς. Η αφέλεια αυτής της προσπάθειας απέφερε τουλάχιστον κάποιο διδάγμα: Οι εργοδότες δεν τους έδωσαν άδεια και τα συνδικάτα δεν τους υποστήριξαν. Το σχήμα προσπάθησε να πάρει εκδίκηση με μια επιστροφή στο Ζαρού. Το έργο Orgie Ubu, μια πικρόχολη σάτιρα για τους μικροαστούς, φιλοξενήθηκε σε ένα υπόγειο θέατρο. Οι ιδιοκτήτες του όμως που δε θέλησαν να ανεχτούν στις αίθουσες τους "πολιτικές ή άσεμνες παρουσιάσεις", με τη διπλή αυτή αιτιολόγηση έσβησαν τα φώτα κατά τη διάρκεια της παράστασης και διέταξαν την εκκένωση της αίθουσας, για μια ακόμη φορά στη διάρκεια ζωής του Antiteater.

Ο Fassbinder δεν νοιαζόταν για κείνη την ψευδομαρξιστική απολογητική φιλολογία, που επεδίωκε να οικειοποιηθεί λαθρά την κλασικίζουσα ψευδολογία σαν ουμανιστική κληρονομιά. Αυτός είχε σαν σημείο αναφοράς τον τρόπο που η αστική κοινωνία χρησιμοποιούσε την δήθεν καθαρή ποίηση: σαν μέσο παραγωγής ψευδούς συνείδησης και εξουσιαστικής προπαγάνδας.

Με την παράσταση του έργου του Αναρχία στη Βαυαρία κλείνει η περίοδος υποκουλτούρας του Antiteater. Από τη στιγμή εκείνη κυκλοφορεί το στοιχείο, αν η επίσημη κουλτούρα θα μπορέσει να ενσωματώσει και διαφθείρει τον Fassbinder και την ομάδα του ή όχι - **"να συμμετέχετε στις ανθρώπινες προσπάθειες, να κρίνετε αμερόληπτα τον τρόπο που αγωνίζεται ο αντίπαλος και να στρέψετε την προσοχή σας στο τέρμα."** (Brecht)

Από ένα σημείο και πέρα, ο Fassbinder επικεντρώνει το ενδιαφέρον του σχεδόν αποκλειστικά και μόνο στον κινηματογράφο. Από το 1966 που γύρισε τις πρώτες του ταινίες μέχρι τις 10 Ιουνίου του 1982 που πέθανε από υπερβολική χρήση ναρκωτικών και αλκοόλ, γύρισε συνολικά 45 ταινίες. Είναι λοιπόν τόσο παραγωγικός γιατί παρόλο που στις ταινίες του καταπάνεται με καινούργια θέματα και χρησιμοποιεί άλλα εκφραστικά μέσα, κατά βάθος παλεύει πάντοτε με τα ίδια προβλή-

ματα, που δεν είναι επιλύσιμα γι' αυτόν, αλλά μπορούν μόνο να διατυπώνονται εκ νέου.

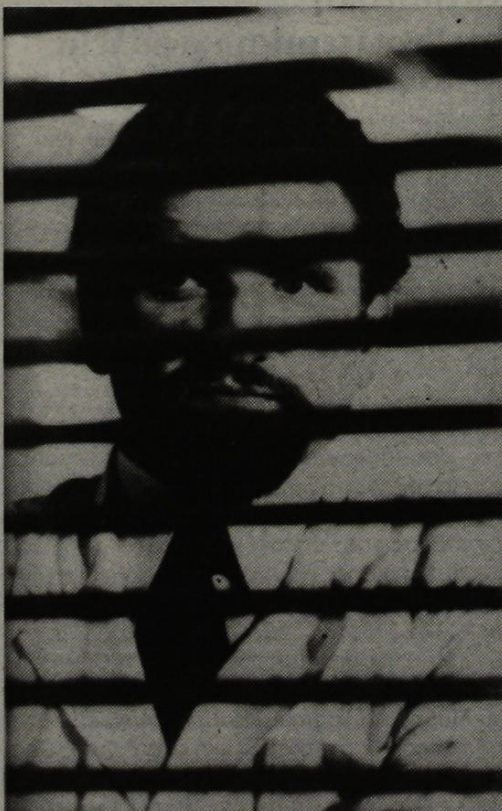
Οι ταινίες του Fassbinder είναι πολύ βίαιες όχι μόνο επειδή παρουσιάζουν ανθρώπους να απειλούνται με όπλα, αλλά γιατί κυρίως προβάλλουν και μια επιθετικότητα κατά του θεατή. Η απελπισία είναι διάχυτη. Η έκφραση που ξεστομίζει π.χ. ο διευθυντής παραγωγής στο "Φυλαχτείτε από μια ιερή πόρνη": **"Ξέρεις το μόνο που αποδέχομαι είναι η απελπισία"** θα μπο-

"Σας λέω πως με κουράζει μέχρι θανάτου να παρασταίνω τα ανθρώπινα, χωρίς να μετέχω σε αυτά."

"Δεν προσπαθώ να δείξω μόνο το φασισμό, αλλά κυρίως το πως γεννιέται μια φασιστοειδής συμπεριφορά."

R. W. Fassbinder

ρούσε να αποτελέσει λέξη-κλειδί για όλο το έργο του Fassbinder. Οι ήρωες του ζουν στους χώρους των ταινιών σαν φυλακισμένοι. Δεν μπορούν να δουν μέσα από τη φυλακή τους όπως και η ηρωίδα του Μάρθα δεν μπορούσε να αντιληφθεί τον κόσμο παρά σαν ένα είδος τρελοκο-

μείου. Αυτές οι φιγούρες ζουν σε μια διπλή φυλακή. Τα τείχη από συμβατικότητες και περιορισμούς, που υψώνονται γύρω τους εξαιτίας των συγκεκριμένων κοινωνικών συνθηκών υψώνονται και μέσα στο κεφάλι τους κανοντάς τους ανίκανες να ζήσουν. Κανείς από τους ήρωες του δεν μπορεί να σπάσει το τζάμι που τον χωρίζει από την πραγματική ζωή, αλλά και αν το έκανε θα έβρισκε άλλο ακριβώς όπως συμβαίνει με τις ρώσικες κούκλες μπαμπούσκα. Όλοι κυνηγούν το δικό τους όνειρο, φτωχοί και πλούσιοι, νέγροι και λευκοί, όλοι είναι απασχολημένοι με το να μιμούνται ζωές άλλων. Σε αυτό ο-

φείλεται και η δημιουργική χρήση των καθρεπτών από τον σκηνοθέτη. Συχνά ο καθρέπτης αποδίδει τα γεγονότα σαν πλαισιωμένη εικόνα μέσα σε εικόνα, ενώ ο ήρωας κάνει αυτό που κάνουμε και εμείς παρατηρεί την εικόνα. Λίγο ακόμα και θα πιστέψουμε ότι βλέπουμε στην οθόνη τους εαυτούς μας. Η οθόνη γίνεται καθρέπτης.

Οι άνθρωποι είναι πάντοτε παγιδευμένοι σε ρόλους, υπάρχει το φάντασμα της ελευθερίας μιας και η ίδια δεν μπορεί να υπάρξει σ' έναν κόσμο που βιώνεται από τους κατοίκους του σαν φυλακή.

Επίσης στις ταινίες του Fassbinder η γλώσσα, βρίσκεται στην υπηρεσία των εξουσιαστών, γι' αυτούς είναι ένα ακόμα όργανο εξουσίας. Οι ήρωες του μιλούν εξευγενισμένα μόνο όταν θέλουν να αναρριχηθούν κοινωνικά. Αν καμιά φορά τολμήσει κανείς να πει τα πράγματα με το όνομα τους, στιγμές διαύγειας δημιουργούνται σε όλη τη διεστραμμένη ομιλία, όπως όταν ένα παιδί στα παραμύθια ή ο τρελός του Σαίξπηρ ξεστομίζει την αλήθεια.

Στις ταινίες του, όπως και στην πραγματικότητα άλλωστε οι ανθρώπινες σχέσεις εμφανίζονται σε μεγάλο βαθμό ως σχέσεις με πράγματα. Το χρήμα και όχι η τρυφερότητα όπως θα περίμενε κανείς είναι η μορφή επικοινωνίας που έχει επιλέξει ο ήρωας στην ταινία Whity για τον εαυτό του, μιας και είναι η μόνη που ισχύει και πέρα από φυλετικά όρια. **"Ξέρετε"**, ακούμε στο **Φυλαχτείτε από μια ιερή πόρνη**, **"δεν μπορεί να βγάλει από μέσα του τίποτα πια"**. Σε πολλές ταινίες του Fassbinder παρακολουθούμε το πως οι άνθρωποι χάνουν την ικανότητα αυτή.

Ο Fassbinder είναι ο μόνος σκηνοθέτης που αντιλαμβάνεται το σώμα του ανθρώπου σαν πεδίο σαν πεδίο κοινωνικών συγκρούσεων και το θάνατο σαν παραίτηση από την αντίδραση σε αυτές. Οι ταινίες του έχουν σαν θέμα το πως ματαιώνεται μια επανάσταση, πως κάποιοι άνθρωποι δοκιμάζουν να δουλέψουν σε μια αντιταξιακή κοινωνία, πως μαθαίνουν να αγωνίζονται κατά της συμβατικότητας και σιγά σιγά να γίνονται αλληλέγγυοι.

Όλες οι ταινίες του γυρίστηκαν με εξαίρεση τρεις μικρού μήκους μετά το Μάη του 68. Όλες διακατέχονται από κείνη τη μελαγχολία, που μετά από κάθε αποτυχημένη επανάσταση γινόταν το λάιτ μοτίβο της ευρωπαϊκής τέχνης. Είναι μετεπαναστατικές στο μέτρο που μετεπαναστατικός σημαίνει ουτοπικός. Μια ουτοπία που δεν αποβλέπει στο αφελέδες προεπαναστατικό όνειρο ενός καλύτερου κόσμου, αλλά που έχει ενσωματώσει τα ρήγματα της αρνητικής ιστορικής εμπειρίας. Δεν τοποθετείται έξω από τον κόσμο μας, αλλά είναι χωμένη βαθιά στο εσωτερικό του. Ο κινηματογράφος του Fassbinder ενέχει δίχως άλλο μια προοπτική που ενώ μας ανοίγει συνεχώς νέα πεδία, δείχνει τον εαυτό μας στο εστιακό τους σημείο.

Άλλωστε όπως είπε και ο ίδιος **"Αγάπη δεν υπάρχει. Εκείνο που υπάρχει είναι μόνο δυνατότητα αγάπης. Η ελπίδα τους αυτή είναι ο πόθος της ουτοπίας."**

Και παρόλο την κλειστοφοβική αισθητική και την αίσθηση ότι ο κόσμος είναι ασφυκτικός απaráμιλλα ίδιος κάθε μέρα και αδύνατο να ζήσει κανείς μέσα σε αυτόν, οι ταινίες του Fassbinder δίνουν ένα μήνυμα προς τα έξω δράσης και αισιοδοξίας.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

- 1966 This night
- 1966 Der Stadtstreicher
- 1967 Das kleine Chaos
- 1969 Liebe ist kälter als der tod
- 1969 Katzelmacher
- 1969 Gotter der pest
- 1969 Why does Herr R. run Amok?
- 1970 Rio das Mortes
- 1970 Das Kaffeehaus
- 1970 Whity
- 1970 Das Niklashauser fart
- 1970 Warnung vor einer heiligen nutte
- 1970 Der Amerikanische soldat
- 1970 Pionere in Ingolstadt
- 1971 Hëndler der vier jahreszeiten
- 1972 Die bitteren tränen der Petra von Kant
- 1972 Wildwechsel
- 1972 Acht stunden sind kein tag
- 1972 Bremer Freiheit
- 1973 Welt am Draht
- 1973 Nora Helmer
- 1973 Angst essen Seele auf
- 1973 Martha
- 1972-74 Effi Briest
- 1974 Faustrecht der freiheit
- 1974 Wie ein vogel auf dem draht
- 1975 Mutter Kusters' fahrt zum Himmel
- 1975 Angst vor der Angst
- 1975 Ich will doch nur, dass ihr mich liebt.
- 1976 Satansbraten
- 1976 Chinesisches roulette
- 1977 Bolwieser
- 1977-83 Frauen in New York
- 1977 Despair- eine reise ins licht
- 1978 Episode of Deutschland im Herbst
- 1978 Die ehe der Maria Braun
- 1978 In einem jahr mit 13 monden
- 1978-79 Die dritte generation
- 1979-80 Berlin Alexanderplatz
- 1980 Lili Marleen
- 1981 Lola
- 1981 Theater in trance
- 1982 Die sehnsucht Veronika Voss
- 1982 Querelle

Παγκοσμιοποιημένος Καπιταλισμός Παγκόσμια Αντίσταση

Ο ΟΟΣΑ
(OECD)

Ο Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη είναι μια διακυβερνητική οργάνωση με 29 κράτη-μέλη. Όντας κάτι παραπάνω από ένα περιφερειακό σώμα, ο ΟΟΣΑ αυτοορίζεται σαν μια ομογενής ολότητα μέσα στην οποία οι χώρες μέλη ασπάζονται την ίδια οικονομική και πολιτική ιδεολογία. [4] Στα μέλη του περιλαμβάνονται όλα τα κράτη της ΕΕ καθώς και η Ελβετία, Νορβηγία, Ισλανδία, Τσεχία, Ουγγαρία, Πολωνία, Τουρκία, Αυστραλία, ΗΠΑ, Ιαπωνία, Καναδάς, Ν. Κορέα, Μεξικό και Ν. Ζηλανδία.

Η λήψη αποφάσεων στον ΟΟΣΑ γίνεται ομόφωνα μέσα από αλληπάλληλες πιέσεις. [5] Ουσιαστικά, αυτό σημαίνει ότι οι χώρες μέλη εξασφαλίζουν ότι όλα τα μέλη του ΟΟΣΑ μένουν ευθυγραμμισμένα με την τρέχουσα πολιτική κατεύθυνσή του. Ένα μεγάλο μέρος αυτής της πολιτικής τακτικής είναι προϊόν διαφόρων επιτροπών, οι οποίες προσπαθούν να δομήσουν ένα δίκτυο συμβατών πολιτικών και πρακτικών σε όλες τις χώρες που προωθούν μια ευρύτερη παγκοσμιοποίηση. Παρότι συχνά περιγράφεται σαν ένα διακυβερνητικό think tank, ο ΟΟΣΑ είναι στην πραγματικότητα κάτι περισσότερο. Οι χώρες-μέλη στέλλουν ειδικούς και διαμορφωτές πολιτικής σε ειδικές ομάδες και επιτροπές ειδικευμένες σε περίπου 200 διαφορετικές θεματικές. Τέτοιες συζητήσεις επιτροπών συχνά καταλήγουν σε επίσημες συνθήκες και συμφωνίες σε τομείς όπως οι διεθνείς επενδύσεις, η μεταφορά κεφαλαίων και περιβαλλοντικές πολιτικές τακτικές.

Πηγή: "MAlgalomania, οδηγίες για να κυβερνήσετε τον κόσμο"

Πιέσεις για την "Νέα Δι-Ατλαντική Αγορά" (TAFTA)

Εντείνονται οι κινήσεις για την προώθηση της λεγόμενης "Νέας Δι-Ατλαντικής Αγοράς", γνωστής και ως "Δι-Ατλαντικής Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου" (TAFTA). Κατά τη διάρκεια της υπουργικής συνδιάσκεψης του ΟΟΣΑ ανακοινώθηκε η έναρξη διετών διαπραγματεύσεων για τη δημιουργία της TAFTA. Η θεματολογία περιλαμβάνει την απελευθέρωση των επενδύσεων, τα γέννητικά μεταλλαγμένα προϊόντα, την κατάργηση των περιορισμών στις επενδύσεις ως επιβολή κυρώσεων για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την εναρμόνιση των προδιαγραφών για τα τρόφιμα, την υγεία και το περιβάλλον.

Τα ακόλουθα στοιχεία προέρχονται από το επίσημο ενημερωτικό μνημόνιο σχετικά με την συνάντηση των υπουργών εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις Βρυξέλλες, στις 27 Απριλίου του 1998, στο οποίο αναφέρεται ότι λήφθηκαν υπ' όψη συγκεκριμένα "διαδικαστικά ζητήματα" για τον σχεδιασμό των συναντήσεων των εκπροσώπων των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με το μνημόνιο:

- 1) Συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση για την διατύπωση του επίσημου διαπραγματευτικού πλαισίου.
- 2) Ο εκπρόσωπος των ΗΠΑ Eizenstadt επιβεβαίωσε την "πλήρη υποστήριξη των εκπροσώπων

της κυβέρνησης των ΗΠΑ" στην πρόταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μια "σημαντική πρωτοβουλία" που θα ολοκληρωθεί μέσα από διετείς διαπραγματεύσεις.

3) Η αντιπροσωπεία των ΗΠΑ ανέφερε κατά τη διάρκεια της συνάντησης πως στις συναντήσεις της με τους εκπροσώπους της γαλλικής κυβέρνησης που είχαν προηγηθεί, οι τελευταίοι τους διαβεβαίωσαν πως οι θέσεις της γαλλικής κυβέρνησης απέναντι στην TAFTA είναι πολύ θετικότερες από ότι αφέθηκε να διαφανούν για λόγους "δημόσιας κατανάλωσης" κατά τη διάρκεια της υπουργικής συνδιάσκεψης της 17ης Απριλίου του 1998.

4) Στους εκπροσώπους των ΗΠΑ τονίστηκε πως θα υπήρχε ευνοϊκότερη και ταχύτερη εξέλιξη αν ρυθμιζόνταν τα αμφιλεγόμενα σημεία σχετικά με τις μονομερείς επενδυτικές κυρώσεις που επιβάλλουν οι ΗΠΑ.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης τονίστηκε πως ο ελιγμός που θα πραγματοποιηθεί από τους εκπροσώπους των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι πως θα ανακοινωθεί ότι θα ληφθούν υπ' όψη τα ζητήματα "της εργασίας και του περιβάλλοντος". Με αυτό εννοείται πως θα συγκροτηθεί μια ομάδα μελέτης από εκπροσώπους πολυεθνικών, αντίστοιχη με αυτή που είχε δημιουργηθεί για την διατύπωση της Αμε-

ρικής Ζώνης Ελεύθερου Εμπορίου (FTAA). Στην πράξη, ανάλογα ζητήματα δεν πρόκειται καν να απασχολήσουν τις διαπραγματεύσεις, εκτός (ίσως από την υιοθέτηση των αναφορών για το περιβάλλον και την εργασία που υπάρχουν στο ανάλογο άρθρο της Γενικής Συμφωνίας για τους Δασμούς και το Εμπόριο (GATT).

Άλλα στοιχεία που προέκυψαν από τη συνάντηση των εκπροσώπων των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι:

- 1) Η αμοιβαία επαναβεβαίωση της σπουδαιότητας της δημιουργίας ενός πολυμερούς επενδυτικού συστήματος.
- 2) Η προώθηση της πλήρους εφαρμογής του "Κύκλου της Ουρουγουάης".
- 3) Η αναγκαιότητα του δημόσιου τονισμού των θετικών επιπτώσεων της παγκοσμιοποίησης στην ανάπτυξη και την απασχόληση.
- 4) Η αμοιβαία δέσμευση για περαιτέρω φιλελευθροποίηση.
- 5) Η σύντομη επίλυση των εκκρεμών θεμάτων στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Ο Eizenstadt, εκπρόσωπος των ΗΠΑ, επισήμανε πως η κυβέρνησή του θα έβλεπε πολύ αρνητικά οποιαδήποτε καθυστέρηση στην πλήρη εφαρμογή της GATT.

Ενάντια στην Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα

Την 1η Ιούλη του 1998 θα εγκατασταθεί στη Φραγκφούρτη το κτίριο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα αποτελεί το κεντρικό οικονομικό ίδρυμα της οικοδομούμενης Ευρωπαϊκής Εξουσίας. Είμαστε αντίθετοι για τους ακόλουθους λόγους:

Οικονομία

Εξουσία των πολυεθνικών, Ευρωπαϊκή Ένωση, Πολυμερής Συνθήκη Επενδύσεων (MAI), Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου...

Για την εκπλήρωση των κριτηρίων του ΕΥΡΩ και της παγκοσμιοποίησης θα υπάρχουν κοινωνικές περικοπές μέσα από:

- μείωση των συντάξεων
- δημιουργία συστήματος ιατρικής περίθαλψης δύο κατηγοριών
- διάλυση του συστήματος της δημόσιας εκπαίδευσης
- περισσότερη φτώχεια

Καταστολή

και "εσωτερική ασφάλεια"

Τίθεται σε εφαρμογή μια πολύπλευρη κατασταλτική πολιτική:

- ενίσχυση των στρατιωτικών δυνάμεων (για τί άλλο, αν όχι για πολέμους;)
- εσωτερική πίεση μέσα από την εκδίωξη των φτωχών και των άστεγων από τα κέντρα των πόλεων
- ενοποιημένες αστυνομικές στρατηγικές, συνθήκη TREVI, παρακολούθηση συνδιαλέξεων, επιτήρηση με κάμερες κτλ.

Κάθε είδους υποστήριξη στον αγώνα ενάντια σε αυτή την Ευρώπη είναι καλοδεχούμενη! Εξαιρούνται φασίστες, ρατσιστές και άλλες σωβινιστικές ομάδες. Τα τρία σημεία που προαναφέρθηκαν -οικονομία, ρατσισμός, καταστολή- θα καταδειχθούν με τον χωρισμό της πορείας σε τρία μπλοκ. Η πορεία διοργανώνεται από διάφορες ομάδες βάσης. Το δρομολόγιό της θα περάσει μπροστά από διάφορες τράπεζες, όπως η Deutsche Bank (ενάντια στις γερμανικές πολυεθνικές και τον γερμανικό οικονομικό ιμπεριαλισμό), η City-Bank (ενάντια στις αμερικανικές πολυεθνικές, για την απελευθέρωση του Mumia Abu Jamal), Konstablerwache (ενάντια στη δράση της για την οικοδομική ανάπλαση), Degusa (ενάντια στη δράση της κατά την περίοδο του ναζισμού)... Μετά την πορεία θα ακολουθήσει "Γιορτή Χωρίς Κέρδος", όπου θα υπάρχουν μουσική, φαγητό και θεατρικά. Επίσης θα παρουσιαστούν εναλλακτικοί τρόποι ζωής και παραγωγής (π.χ. κολλεκτίβες και κομμούνες).

Μετανάστευση, ρατσισμός, διακρίσεις

Οι συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές οδηγούν σε μια παγκόσμια καταστροφή των φυσικών πόρων, παράλληλα με τη δημιουργία της "Ευρώπης-Φρούριου". Στην Ευρώπη καλλιεργείται ο φυλετικός διαχωρισμός, ενώ οι άνθρωποι διαχωρίζονται σε πολίτες και ξένους, σε εργαζόμενους και άνεργους, σε γυναίκες και άντρες, σε "υγιείς" και "ασθενείς", σε νέους και ηλικιωμένους κτλ...

Για περισσότερες πληροφορίες:

Bündnis gegen die EZB
c/o W.I.R.
Leipziger Strasse 91
D-60487 Frankfurt
τηλ/fax: +49/69/774670
e-mail: ezb@wir.org

Όσοι θέλουν να συμμετάσχουν ως μουσικοί/καλλιτέχνες κλπ στη "Γιορτή Χωρίς Κέρδος" μπορούν να επικοινωνήσουν στην ακόλουθη διεύθυνση:
Leo DJ "Doc" Weill
τηλ: +49/69/496600
fax: +49/69/702039
e-mail: G_Krass στο hotmail.com

Κάρντιφ, Αγγλία 12-16/6

Την Δευτέρα 15 και την Τρίτη 16 Ιούνη θα πραγματοποιηθεί στο Κάρντιφ της Αγγλίας η συνδιάσκεψη κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έχουν προγραμματιστεί μια σειρά από κινητοποιήσεις, τον συντονισμό των οποίων έχει αναλάβει η "Reclaim Europe", ένα ανοιχτό σχήμα που δημιουργήθηκε "ως ανοιχτό πεδίο για διαδηλώσεις και συζητήσεις με στόχο την ευρύτερη κατανόηση των δυνάμεων που βρίσκονται πραγματικά πίσω από τις πολιτικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την παγκοσμιοποίηση των δυνάμεων της ελεύθερης αγοράς και της ανταγωνιστικότητας.

Η "Reclaim Europe" είναι τμήμα μιας παγκόσμιας συμμαχίας ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, που απλώνεται από τα βουνά της Chiapas ως τις κοιλάδες της Ινδίας και τις λίμνες του Καναδά.

Από χτές, Παρασκευή 12 Ιούνη, έχει ξεκινήσει η "α-ντισυνδιάσκεψη", η οποία θα διαρκέσει ως τις 14 Ιούνη, οπότε θα πραγματοποιηθεί πορεία.

Για τις 15 Ιούνη έχει εξαγγελθεί η "Μέρα Χωρίς Αυτοκίνητο", που διοργανώνεται από διάφορες ομάδες άμεσης δράσης.

